

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ
ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΗΤΗΣ

Α.Τ.Ε.Ι. ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Διεθνής Σύμβαση για την Κατάργηση κάθε Μορφής
Φυλετικών Διακρίσεων

ΚΑΛΟΡΜΑΚΗ ΣΟΦΙΑ (Α.Μ.3754)
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΣΤΑΥΡΑΚΗ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ 2014

Copyright © ΚΑΛΟΡΜΑΚΗ ΣΟΦΙΑ, 2014

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. All rights reserved.

Η έγκριση της παρούσας εργασίας από το Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων του ΤΕΙ Κρήτης δεν υποδηλώνει απαραίτητως και αποδοχή των απόψεων του συγγραφέα εκ μέρους του Τμήματος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά την Καθηγήτρια κα Σταυράκη για την πολύτιμη βοήθεια της τόσο για την επιλογή του θέματος της παρούσας μελέτης όσο και για τις κατευθυντήριες γραμμές που μου έδωσε. Η συνεργασία μας καθ' όλη την διάρκεια της εκπόνησης της εργασίας μου ήταν επικοινωνιακή και ενδιαφέρουσα για το καλύτερο αποτέλεσμα της δουλειάς μου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	5
II. ABSTRACT.....	6
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ.....	9
1.1. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ.....	9
1.2. ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ.....	11
1.3. Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΕ.....	14
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ & ΟΙ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΗΣ.....	16
2.1. Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ.....	16
2.2. ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΚΡΑΤΩΝ.....	22
2.3. ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ.....	24
2.4. Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΕΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ.....	25
III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	30
IV. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	32
V. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	34

I. ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να γνωρίσουμε σε πρώτη φάση τι είναι τα παγκοσμίως αναγνωρισμένα ανθρώπινα δικαιώματα και με ποιο τρόπο εξασφαλίζονται και προστατεύονται. Στο πρώτο μέρος θα μιλήσουμε για τον ορισμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θα αναφερθούμε σε ορισμένα ιστορικά δεδομένα σχετικά με την εδραίωση τους. Ένα σημαντικό μέρος της σε αυτό το σημείο είναι η αναφορά σε σημαντικά πρόσωπα που με την συμβολή τους αποτελούν πρότυπο δράσης. Κάποιοι από αυτούς είναι οι ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ, ΕΛΕΑΝΟΡ ΡΟΥΖΒΕΛΤ, ΝΕΛΣΟΝ ΜΑΝΤΕΛΑ και ΜΑΡΤΙΝ ΛΟΥΘΕΡ ΚΙΝΓΚ ΤΖΟΥΝΙΟΡ. Φυσικά δεν είναι οι μοναδικοί που βοήθησαν στην εξασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για όλους. Υπάρχουν πολλές ακόμη σημαντικές προσωπικότητες στις οποίες ως πολίτες οφείλουμε πολλά.

Το δεύτερο μέρος της προσπάθειας μας εστιάζει στην ανάλυση της Διεθνούς Σύμβασης για την Κατάργηση κάθε Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων. Η Σύμβαση διακρίνεται σε τρία μέρη τα οποία και θα συζητήσουμε διεξοδικά αναφέροντας στο τέλος του καθενός τα πιο σημαντικά στοιχεία. Τέλος, τίθεται το ερώτημα κατά πόσο η Σύμβαση αυτή εφαρμόστηκε στην Ελλάδα και με πιο τρόπο. Στο πλαίσιο αυτού του ζητήματος θα μιλήσουμε και για τους μηχανισμούς ελέγχου της Σύμβασης και την ηθικότητα της.

II. ABSTRACT

The main goal of this paper is to define the term universal human rights and to explore some historical facts relating to their consolidation. In the first part of this project emphasis will be given on some well-known people who contributed a lot with their passion and efforts to establish human rights without discrimination. In the second part, the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination will be analyzed in detail. In the end, it is important to mention in what ways this Convention was adapted from Greece and what is the major control mechanism which reassures that the Convention is not misinterpreted by nations.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είναι φανερό πως δεν μπορούμε να έχουμε την ακριβή εικόνα της προόδου σχετικά με την καταπολέμηση των φυλετικών διακρίσεων από την εποχή που οι πρώτοι υπέρμαχοι του θέματος, όπως ο Μαντέλα και ο Γκάντι, πάλευαν για τα δικαιώματα κάθε ανθρώπου. Οι κυβερνήσεις δεν δύνανται να συλλέγουν “αναλυτικά στατιστικά στοιχεία κατά εθνότητα” σε σχέση με ορισμένους τομείς, όπως η απασχόληση, η στέγαση, η εκπαίδευση, το φύλο ή η ηλικία. Έτσι, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε απόλυτα πόσο συχνά είναι τα περιστατικά διακρίσεων και πόσο επηρεάζουν την κοινωνία κάθε κράτους.

Κι όχι μόνο αυτό αλλά ακόμη δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε τα στατιστικά στοιχεία για τα κράτη μέλη της ΕΕ σχετικά με τον αριθμό των καταγγελιών σχετικά με τις φυλετικές διακρίσεις. Σε ορισμένα Κράτη μέλη παρατηρείται το φαινόμενο τα ποσοστά να είναι εξαιρετικά υψηλά και σε κάποια άλλα να είναι εξαιρετικά χαμηλά. Ωστόσο, τα φαινομενικά αυτά ποσοστά ενδέχεται να μην ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα για διάφορους λόγους (FRA, European Union Agency for Fundamental Rights).

Στην παρούσα εργασία στο πρώτο μέρος θα μιλήσουμε για τον ορισμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κάποιων βασικών χαρακτηριστικών τους, ενώ στην συνέχεια θα αναφέρουμε ορισμένα ιστορικά στοιχεία για τις πρώτες προσωπικότητες που ασχολήθηκαν με το ζήτημα αυτό. Έπειτα, θα αναφερθούμε στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και με ποιο τρόπο συντέλεσε στην Διεθνή Σύμβαση για την Κατάργηση κάθε Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων.

Το δεύτερο μέρος αφορά την ανάλυση της Συμβάσεως και τα βασικά συμπεράσματα που μπορούμε να εξάγουμε από αυτή. Είναι σημαντικό να τονίσουμε το πως εφαρμόστηκε στην Ελλάδα και παγκοσμίως και με ποιο τρόπο συμπληρώνεται ή διορθώνεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες διάφορα κοινωνικά φαινόμενα επιβάλλουν την αναθεώρηση της. Ακόμη, θα εξετάσουμε τους μηχανισμούς με τους οποίους η Σύμβαση ελέγχεται τόσο εσωτερικά όσο και εθνικά από κάθε Κράτος με στόχο την διασφάλιση των αρχών της.

Τέλος, το τελευταίο μέρος είναι τα συμπεράσματα όπου και θα γίνει μια ανασκόπηση της εργασίας δίνοντας έμφαση σε στοιχειώδη στοιχεία. Με τον τρόπο

αυτό θα συνοψίσουμε τα βασικά σημεία που προκαλούν το ενδιαφέρον της προσπάθειας αυτής. Είναι σαφές πως ο στόχος της παρούσας μελέτης είναι η ανάδειξη της Σύμβασης και των αρχών της, όπως και του τρόπου ελέγχου της. Βιβλιογραφικά το υλικό το οποίο θα επεξεργαστεί αφορά κατά βάση την ίδια τη Σύμβαση και την ανάλυση της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ

1.1. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Πρώτα-πρώτα, κρίνεται σκόπιμο να αναφέρουμε τον ορισμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για να είναι απολύτως κατανοητό υπό ποια έννοια θα χρησιμοποιούμε την συγκεκριμένη ορολογία. Σύμφωνα με τον ιστότοπο oxforddictionaries.com, τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι εκείνα τα δικαιώματα που έχει κάθε άνθρωπος. Το διαδικτυακό λεξικό CambridgeDictionaries συμπληρώνει πως είναι τα βασικά δικαιώματα που κατά γενική ομολογία αφορούν όλους τους ανθρώπους σχετικά με την ίση κατανομή της δικαιοσύνης και την ελευθερία του λόγου. Στην ίδια λογική κυμαίνεται ο ορισμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στον ιστότοπο thefreedictionary.com, σύμφωνα με τον οποίο όλοι οι άνθρωποι έχουν κάποια βασικά δικαιώματα και ελευθερίες όπως το δικαίωμα στη ζωή και στην ελευθερία, το δικαίωμα της ελεύθερης σκέψης και έκφρασης και το δικαίωμα στην ισότητα απέναντι στο νόμο. Επομένως, διακρίνουμε πως και στα τρία λεξικά που αναμφισβήτητα είναι από τα πιο αξιόλογα υπάρχει μια κοινή ομοφωνία για τα χαρακτηριστικά του όρου.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα στηρίζονται στην ιδέα του σεβασμού του ατόμου, το οποίο είναι ένα ηθικό και λογικό ον και θα πρέπει να συμπεριφέρεται και να του συμπεριφέρονται με αξιοπρέπεια. Τα ανθρώπινα δικαιώματα χαρακτηρίζονται ως οικουμενικά γιατί ισχύουν για όλους τους ανθρώπους ανεξαιρέτως. Πολλές φορές, κυριαρχεί η άποψη πως αφορούν κυρίως την ελευθερία του λόγου, της θρησκευτικής πεποίθησης ή της ισότητας απέναντι στη δικαιοσύνη. Ωστόσο, αυτή η γνώμη δεν περιλαμβάνει όλους τους τομείς της ανθρώπινης ζωής στους οποίους εφαρμόζονται καθημερινά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Παλιότερα, η έννοια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν ήταν ξεκάθαρη και ίσως μπορούμε να ισχυριστούμε πως δεν υπήρχε καθόλου. Όμως, μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο δημιουργήθηκε η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τα τριάντα βασικά δικαιώματα του ανθρώπινου γένους (<http://www.humanrights.com/el/what-are-human-rights.html>).

Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (10 Δεκεμβρίου 1948) θεωρεί την αξιοπρέπεια το πιο σημαντικό στοιχείο της ανθρώπινης φύσης μαζί με τα αναπαλλοτρίωτα δικαιώματα της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο. Ωστόσο, η περιφρόνηση τους οδήγησαν σε πράξεις βιαιότητας, που

στερούν από την ανθρώπινη ύπαρξη τη προοπτική ενός κόσμου ελεύθερου από τον τρόμο και την αθλιότητα. Τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να προστατεύονται από τη δικαιοσύνη για να αποφεύγονται τα φαινόμενα της τυραννίας και της καταπίεσης και να διατηρείται η ανάπτυξη φιλικών σχέσεων ανάμεσα στα έθνη. Έτσι, με τον καταστατικό Χάρτη οι λαοί των Ηνωμένων Εθνών διακήρυξαν πως επιθυμούν την κοινωνική πρόοδο και την δημιουργία καλύτερων συνθηκών ζωής. Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων περιλαμβάνει τριάντα Άρθρα, στα οποία παρουσιάζονται αναλυτικά όλα τα πανανθρώπινα δικαιώματα (Office of the High Commissioner for Human Rights ~ ohchr). Η Διακήρυξη παρατίθεται στο Παράρτημα, καθώς η ανάλυση της ξεφεύγει από τα προκαθορισμένα πλαίσια της παρούσας εργασίας.

1.2. ΥΠΕΡΜΑΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Σε αυτό το κεφάλαιο θα δώσουμε έμφαση σε ορισμένους σημαντικούς ανθρώπους που με την δράση τους έγιναν υπέρμαχοι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και γράφτηκαν στην ιστορία. Το όνομα τους έχει γίνει στις περισσότερες περιπτώσεις συνώνυμο του ανθρωπισμού και της ευσπλαχνίας και γι' αυτό το λόγο αξίζει να μνημονεύονται τακτικά μέσα από τις διάφορες εκδηλώσεις και αφιερώματα προς τιμήν τους. Ειδικότερα, στην παρούσα εργασία θα ήταν παράλειψη να μην παρουσιαστούν έστω και σύντομα ορισμένα στοιχεία της ζωής τους. Για την παρουσίαση τους θα βασιστούμε στον διαδικτυακό τόπο <http://www.humanrights.com/el/what-are-human-rights.html>, ο οποίος μας αναφέρει τα σημαντικότερα στοιχεία για ορισμένες αξιολογες προσωπικότητες, όπως οι Μαχάτμα Γκάντι, Μάρτιν Λούθερ Κινγκ και Νέλσον Μαντέλα.

ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ (1869- 1948)

“Όταν απογοητεύομαι, θυμάμαι ότι καθ’ όλη τη διάρκεια της ιστορίας η αλήθεια και η αγάπη πάντοτε νικούσαν. Υπήρξαν τύραννοι και δολοφόνοι που για κάποιο διάστημα φαίνονταν ανίκητοι, αλλά στο τέλος, πάντοτε, όλοι γκρεμίζονται. Σκεφθείτε το – πάντοτε”.

Ο Μοχάντας Καραμτσάντ Γκάντι θεωρείται ως ένας από τους μεγαλύτερους πολιτικούς και πνευματικούς ηγέτες του εικοστού αιώνα και στην Ινδία τιμάται ως ο πατέρας του έθνους. Συνηθίζεται να αποκαλείται ως Μαχάτμα, που ερμηνεύεται ως “μεγάλη ψυχή” λόγω του ηθικού του χαρακτήρα και της αμεροληψίας των δράσεων του. Υπήρξε υπέρμαχος της μη βίαιης ανυπακοής των πολιτών σε κάθε μορφή τυραννίας και οργάνωνε εθνικές εκστρατείες για να βοηθάει τους πολίτες σχετικά με διάφορα ζητήματα. Μερικά από αυτά ήταν η ανακούφιση των φτωχών, τα δικαιώματα των γυναικών, η θρησκευτική και εθνική ενότητα και αρμονία και η εξάλειψη του άδικου συστήματος των καστών.

Το κύριο μέλημα του ήταν να απελευθερωθεί η Ινδία από την ξένη κυριαρχία (Βρετανία), πράγμα το οποίο και πέτυχε το 1947. Οι θυσίες του είναι γνωστές σε όλο τον κόσμο, καθώς φυλακίστηκε πολλές φορές για τη δράση του και μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις για πολλά έτη., αλλά πέτυχε το σκοπό του το 1947, όταν η Ινδία κέρδισε την ανεξαρτησία της από τη Βρετανία. Η αξία του αναγνωρίζεται από

τους μεγαλύτερους ηγέτες υπέρ των πολιτικών δικαιωμάτων, όπως ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ και ο Νέλσον Μαντέλα, μιας και τον θεωρούν μια σπουδαία προσωπικότητα που τους έκανε να πάρουν κι οι ίδιοι θάρρος να παλέψουν τα ίσα δικαιώματα προς όλους τους ανθρώπους.

ΝΕΛΣΟΝ ΜΑΝΤΕΛΑ (1918-2013)

“Αυτό που επιθυμώ είναι το ιδανικό μιας δημοκρατικής και ελεύθερης κοινωνίας, όπου όλοι οι άνθρωποι συμβιώνουν αρμονικά και απολαμβάνουν ίσων ευκαιριών. Είναι ένα ιδανικό, το οποίο ελπίζω να ζήσω και να το πραγματοποιήσω. Αλλά αν χρειαστεί, είναι ένα ιδανικό για το οποίο είμαι προετοιμασμένος να πεθάνω”.

Ο Νέλσον Μαντέλα κατά γενική ομολογία είναι από τα πιο αναγνωρίσιμα σύμβολα υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Γεννήθηκε στο Τρασκέι στη Νότιο Αφρική και οι σπουδές του είναι αξιόλογες καθώς αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή. Το 1944 υπήρξε μέλος του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου (ANC) και το κύριο μέλημα του ήταν η εξάλειψη των πολιτικών του apartheid του κυβερνώντος Εθνικού Κόμματος. Η δράση του ενόχλησε πολύ την πολιτική ηγεσία της περιόδου εκείνης, πράγμα το οποίο τον οδήγησε στην ισόβια καταδίκη του. Ο Μαντέλα αντιστάθηκε στις πιέσεις και δεν εγκατέλειψε τα πολιτικά του πιστεύω κατά του apartheid, παρότι θα μπορούσε να είχε απελευθερωθεί αναιρώντας τις θέσεις του.

Ωστόσο, αποφυλακίστηκε το Φεβρουάριο του 1990 και φυσικά συνέχισε τη μάχη του εναντίον της καταπίεσης προσπαθώντας να επιτύχει όλα όσα είχε οραματιστεί. Από το Μάιο του 1994 μέχρι και το 1999 ο Μαντέλα διετέλεσε ως ο πρώτος μαύρος πρόεδρος της Νοτίου Αφρικής. Η περίοδος εκείνη ήταν εξαιρετικά σημαντική μιας και η χώρα δεν κυβερνιόταν πλέον από μια μειοψηφία και το apartheid είχε εξαλειφθεί. Με όλη τη δράση του ο Μαντέλα κέρδισε το διεθνή σεβασμό και ενίσχυσε με το δικό του τρόπο τις προσπάθειες για την προάσπιση της εθνικής και διεθνούς συμφιλίωσης.

ΜΑΡΤΙΝ ΛΟΥΘΕΡ ΚΙΝΓΚ ΤΖΟΥΝΙΟΡ (1929-1968)

“Το υπέρτατο μέτρο του ανθρώπου δεν είναι το πού βρίσκεται σε στιγμές άνεσης και καλοπέρασης αλλά το πού βρίσκεται σε στιγμές διεκδικήσεων και διενέξεων”.

Ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ο νεότερος γεννήθηκε στην Ατλάντα της Τζόρτζια και

το όνομα του άφησε εποχή ως υπέρμαχος της μη βίαιης κοινωνικής αλλαγής. Παρουσίαζε μια εξαιρετική ρητορική ικανότητα και θάρρος της γνώμης και το γεγονός που τον έκανε πολύ γνωστό ήταν όταν το 1955 ο ίδιος μαζί με ορισμένους άλλους ακτιβιστές πολιτικών δικαιωμάτων συνελήφθησαν στο Μοντγκόμερι της Αλαμπάμα. Ο λόγος για αυτή τη σύλληψη ήταν έναμποϊκοτάζ κατά μιας εταιρείας συγκοινωνιών. Η εν λόγω εταιρία προωθούσε την φυλετική διάκριση λόγω χρώματος και εθνικής καταγωγής. Μια συνηθισμένη τακτική εκείνης της περιόδου ήταν να απαιτείται από τους έγχρωμους επιβάτες της να παραχωρούν τις θέσεις τους στους λευκούς και να κάθονται στο πίσω μέρος των λεωφορείων στην καλύτερη περίπτωση που υπήρχαν κενές θέσεις.

Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1960 ο Κινγκ αφοσιώθηκε στην ενημέρωση των πολιτών κατά των φυλετικών διακρίσεων με σκοπό να δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες και να θεσπιστούν τα πολιτικά διακαιώματα των Αφρο-Αμερικάνων. Γι' αυτό το λόγο, έδινε ομιλίες και οργάνωνε μη βίαιες διαμαρτυρίες και μαζικές διαδηλώσεις με σκοπό να κινητοποιήσει την κοινή γνώμη πάνω στο ζήτημα. Ένα σημαντικό γεγονός της ζωής του είναι κατά το έτος 1963 στο Μπίρμιγχαμ της Αλαμπάμα. Τότε ο Κινγκ ηγήθηκε έλαβε μέρος σε διαμάχες, που σχολιάστηκαν στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων παγκοσμίως, με αφορμή κάποιες μαζικές ειρηνικές διαδηλώσεις που αντιμετωπίστηκαν με βία από τη λευκή αστυνομία. Στη συνέχεια, ακολούθησαν κι άλλες διαμαρτυρίες από τους πολίτες και η τακτική αυτή κορυφώθηκε με μια σπουδαία πορεία προς την Ουάσιγκτον στην οποία συμμετείχαν περισσότερα από 250.000 άτομα. Ο Κινγκ εκφώνησε την περίφημη ομιλία του "Έχω ένα όνειρο" στην οποία τονίζει την σπουδαιότητα της δημιουργίας μιας κοινωνίας που δεν θα χαρακτηρίζεται από τις φυλετικές διακρίσεις. Η δράση του είχε ως αποτέλεσμα να θεσπιστεί από το Κογκρέσο το 1964 ο Νόμος περί Πολιτικών Δικαιωμάτων. Έτσι, ο Κινγκ τιμήθηκε με το Βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη και μετά το θάνατο του έλαβε το Προεδρικό Μετάλλιο Ελευθερίας.

1.3. Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΕ

Πρώτα- πρώτα πρέπει να αναφερθεί πως τα ανθρώπινα δικαιώματα και ιδίως η προστασία τους δεν περιλαμβάνονταν στις προτεραιότητες των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ωστόσο, δημιουργήθηκαν οι κατάλληλες περιστάσεις, καθώς όλο και περισσότερες περιπτώσεις παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έφταναν μέχρι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ). Γι' αυτό το λόγο, θεσπίστηκε το νομολογιακό δίκαιο που ονομάζεται “γενικές αρχές” του κοινοτικού δικαίου. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της στην προσπάθειά τους να προστατέψουν αντίστοιχα τα ανθρώπινα δικαιώματα θέσπισαν το 2000 τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Εγχειρίδιο σχετικά με την ευρωπαϊκή νομοθεσία κατά των διακρίσεων, 16).

Στον εν λόγω Χάρτη παρουσιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι οικουμενικές συνθήκες των δικαιωμάτων του ανθρώπου και η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού. Αρχικά, είχε την μορφή της “διακήρυξης”, πράγμα το οποίο σημαίνει πως νομικά δεν ήταν υποχρεωτικός (16). Με τη συνθήκη της Λισαβόνα το 2009 ο Χάρτης τροποποιήθηκε και νομιμοποιήθηκε ώστε τα θεσμικά όργανα της ΕΕ ακολουθούν και να συμμορφώνονται υποχρεωτικά τις διατάξεις του. Συγκεκριμένα, το άρθρο 21 του Χάρτη αναφέρεται τις διακρίσεις κάθε μορφής και τις απαγορεύει ρητά δίνοντας το δικαίωμα στα εθνικά δικαστήρια να μπορούν να ζητούν οδηγίες και διευκρινίσεις σχετικά με την σωστή απόδοση του δικαίου της ΕΕ από το ΔΕΚ (17).

Μια άλλη σημαντική παράμετρος είναι το Άρθρο 71 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, με το οποίο προωθείται η συνεργασία μεταξύ του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου και των μη κυβερνητικών οργανώσεων (ΜΚΟ). Το Άρθρο αυτό δίνει το δικαίωμα στις ΜΚΟ να παρακολουθούν τα γεγονότα των δημοσίων συνελεύσεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και της Υπο-Επιτροπής ως παρατηρητές σε δημόσιες συνελεύσεις. Μάλιστα, μπορούν να παρέμβουν ως ένα βαθμό υποβάλλοντας προφορικές δηλώσεις και γραπτά ντοκουμέντα σε περιπτώσεις καταστάσεων, τις οποίες θα πρέπει προσέξουν τα Ηνωμένα Έθνη (http://kypros.org/Human_Rights/index29.html).

Ακόμη, μια άλλη αρμοδιότητα που έχουν είναι να βοηθούν στη δημιουργία

των διακηρύξεων και των συμφωνιών και να υποβάλουν εκθέσεις όταν υπάρχουν περιπτώσεις παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ώστε να εξεταστούν από την Υπό - Επιτροπή και την Επιτροπή. Οι προτάσεις των ΜΚΟ λαμβάνονται υπόψη υπό τη Γενική Συνέλευση, το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και την Υπό-Επιτροπή για την Αποτροπή των Διακρίσεων και την Προστασία των Μειονοτήτων (http://kypros.org/Human_Rights/index29.html). Τέλος, αξίζει να σημειωθεί πως η Ευρώπη δεν είναι η μοναδική που παρέχει προστασία για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η Αμερική, η Αφρική και η Μέση Ανατολή αντίστοιχα έχουν καταβάλει αξιόλογη προσπάθεια, ώστε να δημιουργηθεί ένα διεθνές δίκαιο για τα πανανθρώπινα δικαιώματα, υπογράφοντας τις συνθήκες των ΗΕ (Εγχειρίδιο σχετικά με την ευρωπαϊκή νομοθεσία κατά των διακρίσεων, 17).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ & ΟΙ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΗΣ

2.1. Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Σε αυτό το κεφάλαιο θα αναλύσουμε διεξοδικά τη Διεθνή Σύμβαση για την Κατάργηση κάθε Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων, η οποία υιοθετήθηκε και παρέμεινε ανοιχτή για υπογραφή, επικύρωση και προσχώρηση από την από 21 Δεκεμβρίου 1965 σύμφωνα με την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών¹. Για την Ελλάδα τα στοιχεία που πρέπει να αναφέρουμε για την Σύμβαση είναι πως κυρώθηκε και έχει πλήρη ισχύ νόμου με το ν.δ. 494 της 24 Μαρτίου / 3 Απριλίου 1970 (ΦΕΚ Α' 77). Για την παρούσα ανάλυση της Συμβάσεως θα χρησιμοποιηθεί η Ελληνική μετάφραση του πρωτότυπου κειμένου.

Αρχικά, η Σύμβαση αναφέρει τους βασικούς της στόχους και συνοπτικά τους λόγους για τους οποίους κρίνεται αναγκαίο να υπάρχει. Τα Ηνωμένα Έθνη οφείλουν να αναλάβουν την υποχρέωση να αναπτύξουν και να ενθαρρύνουν τον παγκόσμιο σεβασμό ως προς τα δικαιώματα του ανθρώπου και των ελευθεριών του χωρίς την διάκριση της φυλής, του φύλου, της γλώσσας και της θρησκείας. Κι αυτό γιατί κάθε ανθρώπινο ον είναι ελεύθερο και έχει δικαίωμα στην αξιοπρέπεια με βάση το νόμο, από τον οποίο θα πρέπει να προστατεύονται αδιακρίτως.

Στη συνέχεια, γίνεται εκτενής παράθεση των γεγονότων που οδήγησαν στην κοινή αντίληψη πως θα πρέπει να προταθεί και να κυρωθεί η παρούσα Σύμβαση. Τα Ηνωμένα Έθνη θεώρησαν απαράδεκτη την ύπαρξη της αποικιοκρατίας, μιας και θεωρείται μια μορφή απομόνωσης και διάκρισης, πράγμα το οποίο επιβεβαίωσε η Δήλωση περί Αποδόσεως της Ανεξαρτησίας σε Αποικιακές χώρες και Λαούς της 14ης Δεκεμβρίου 1960. Έτσι, οδηγηθήκαμε στη Δήλωση των Ηνωμένων Εθνών περί Καταργήσεως Πάσης Μορφής Φυλετικής Διακρίσεως της 20ης Νοεμβρίου 1963.

Ακόμη, επισημαίνεται πως η όποια διάκριση με βάση τη φυλή, το χρώμα ή την εθνική προέλευση μπορεί να αποβεί μοιραία για τη διατήρηση των φιλικών και ειρηνικών σχέσεων μεταξύ των εθνών και να διαταράξει την ειρήνη, την ασφάλεια και την αρμονία τόσο στο εσωτερικό μιας χώρας αλλά και μεταξύ των κρατών. Με άλλα

1. Έναρξη ισχύος: 4 Ιανουαρίου 1969 σύμφωνα με το άρθρο 19. Κείμενο : Ηνωμένα Έθνη, Συλλογή Συμβάσεων Νο. 9464, Τόμος 660, Σελ. 195.

λόγια, μια τέτοιου είδους διάκριση μπορεί να οδηγήσει στην μη ομαλή λειτουργία κάθε ανθρώπινης κοινωνίας.

Τέλος, αυτό που προβλημάτισε τα Ηνωμένα Έθνη ήταν η ύπαρξη μιας πολιτικής των κυβερνήσεων, η οποία βασιζόταν στην φυλετική ανωτερότητα ή το μίσος, γνωστή και ως πολιτική του apartheid απομονώσεως ή χωρισμού. Μάλιστα, σε συνδυασμό με τη Σύμβαση Διακρίσεως Εργασίας και Επαγγέλματος (υπό τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας του 1958) και τη Σύμβαση κατά των Διακρίσεων στην Παιδεία (υπό την Εκπαιδευτική, Επιστημονική και Μορφωτική Οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών του 1960) κρίθηκε απαραίτητη η Δήλωση των Ηνωμένων Εθνών επί της Καταργήσεως Πάσης Μορφής Φυλετικής Διακρίσεως.

Η Διεθνής Σύμβαση για την Κατάργηση κάθε Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων χωρίζεται σε τρία μέρη και αποτελείται συνολικά από 25 άρθρα. Στα πλαίσια αυτής της εργασίας θα δούμε τα κύρια σημεία της υπογραμμίζοντας τις βασικές διακηρύξεις της εν λόγω Σύμβασης.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Με βάση το Άρθρο 1, ο όρος “φυλετική διάκριση” υπονοεί κάθε διάκριση, εξαίρεση, παρεμπόδιση ή προτίμηση με βάση τη φυλή, το χρώμα, την καταγωγή, την εθνική ή εθνολογική προέλευση με τον σκοπό ή το αποτέλεσμα εκμηδενίσεως ή διακινδυνεύσεως της αναγνώρισεως, απολαύσεως ή ασκήσεως υπό όρους ισότητας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών στον πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό, μορφωτικό ή οιονδήποτε άλλον τομέα του δημοσίου βίου.

Οι διατάξεις της Σύμβασης μπορούν να ασκήσουν επιρροή στην νομοθεσία των Κρατών-μελών που συμμετέχουν σε αυτή, εφόσον στοχεύουν στην εξασφάλιση των δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών. Ωστόσο, θα πρέπει η νομοθεσία να προστατεύει τις φυλετικές ή εθνολογικές ομάδες που το έχουν ανάγκη, χωρίς να παρέχει ειδικά δικαιώματα ή να ξεπερνά τους επιδιωκόμενους αντικειμενικούς στόχους (Άρθρο 1).

Τα Κράτη μέλη οφείλουν να λάβουν χωρίς καθυστέρηση όλα τα απαραίτητα μέτρα και να υιοθετήσουν την κατάλληλη τακτική (λήψη ειδικών και συγκεκριμένων νόμων) με σκοπό την εξάλειψη κάθε μορφής φυλετικής διάκρισης. Προκειμένου να

επιτευχθεί κάτι τέτοιο, οι δημόσιες Αρχές και τα δημόσια Ιδρύματα -εθνικά και τοπικά- πρέπει να συνεργαστούν υιοθετώντας πολιτικές, οι οποίες θα τροποποιούν, καταργούν ή ακυρώνουν κάθε νόμο ή διάταξη που αποσκοπεί στην δημιουργία φυλετικής διάκρισης ή τη διαιώνιση της (Άρθρο 2).

Ακόμη, η Σύμβαση καταδικάζει κάθε προπαγανδιστική ενέργεια σχετική με την ιδέα ή την θεωρία περί της ανωτερότητας μιας φυλής ή μιας ομάδας προσώπων ενός χρώματος ή εθνολογικής προέλευσης, καθώς μια τέτοια κατάσταση οδηγεί στο φυλετικό μίσος και διακρίσεις παντός τύπου. Στα πλαίσια αυτού του χαρακτηριστικού της Σύμβασης απαγορεύεται σε οποιαδήποτε οργάνωση να προωθεί τέτοιου είδους δραστηριότητες, όπως οι δημόσιες αρχές και τα δημόσια ιδρύματα -τοπικά ή εθνικά- οφείλουν να αποτρέπουν τέτοιες συμπεριφορές. Το Άρθρο 4, που μόλις είδαμε, βασίζει αυτές τις διακηρύξεις στην Παγκόσμια Δήλωση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Σε αυτό το σημείο, κρίνεται σκόπιμο να αναφέρουμε τα δικαιώματα που προάγουν την ισότητα όλων των ανθρώπων. Αυτά είναι (Άρθρο 5, σελ. 4):

- ✓ Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισεως ενώπιον των Δικαστηρίων και κάθε άλλου οργάνου διοικήσεως της Δικαιοσύνης .
- ✓ Το δικαίωμα προσωπικής ασφαλείας και προστασίας από το Κράτος κατά της βιαιοπραγίας και σωματικής βλάβης εκ μέρους είτε κρατικών αξιωματούχων ή εκ μέρους κάποιου ατόμου, ομάδος ή ιδρύματος.
- ✓ Τα πολιτικά δικαιώματα για την συμμετοχή στις εκλογές και του δικαιώματος του ψηφίζειν και ψηφίζεσθαι, τη συμμετοχή στην κυβέρνηση και στη διαχείριση των δημοσίων υποθέσεων στα δημόσια λειτουργήματα.
- ✓ Ετέρα πολιτικά δικαιώματα, ιδίως: το δικαίωμα ελευθερίας κινήσεως και διαμονής εντός των ορίων του Κράτους, το δικαίωμα αναχώρησης για οποιαδήποτε χώρα, το δικαίωμα εθνικότητας, το δικαίωμα σύναψης γάμου και εκλογής του ή της συμβίας, το δικαίωμα κατοχής περιουσίας τόσο ατομικώς όσον και συνεταιρικώς με άλλους, το δικαίωμα του κληρονομείν, το δικαίωμα ελευθερίας της σκέψεως, συνειδήσεως και θρησκείας, το δικαίωμα ελευθερίας γνώμης και εκφράσεως, το δικαίωμα ελευθερίας του συνέρχεσθαι και συνεταιρίζεσθαι με ειρηνικό τρόπο.
- ✓ Οικονομικά, κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα και ιδίως: το

δικαίωμα εργασίας, ελεύθερης εκλογής του επαγγέλματος, το δικαίωμα δικαίων και ικανοποιητικών όρων εργασίας, το δικαίωμα προστασίας κατά της ανεργίας, το δικαίωμα ίσης πληρωμής στην ίση εργασία, το δικαίωμα δικαίας και ικανοποιητικής αμοιβής, το δικαίωμα ιδρύσεως και συμμετοχής σε συνδικαλιστικές οργανώσεις, το δικαίωμα κατοικίας, το δικαίωμα υγείας, ιατρικής περιθάλψεως, κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικών υπηρεσιών, το δικαίωμα εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης, το δικαίωμα συμμετοχής με ίσους όρους σε μορφωτικές δραστηριότητες.

✓ Το δικαίωμα προσέλευσης σε οποιονδήποτε τόπον ή υπηρεσία προορισμένη για τη δημόσια χρήση, όπως τα μεταφορικά μέσα, ξενοδοχεία, εστιατόρια, καφεζαχαροπλαστεία, θέατρα και πάρκα.

Το πρώτο μέρος ολοκληρώνεται υπογραμμίζοντας για μία ακόμη φορά πως κάθε πολίτης έχει δικαίωμα στην δικαίωση και σε περίπτωση που υφίσταται την οποιαδήποτε διάκριση μπορεί να προσφύγει σε αυτή. Μάλιστα, υπάρχει το δικαίωμα να αποζημιωθεί για την οποιαδήποτε προσβολή στο πρόσωπο του. Τέλος, τα Κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να καταπολεμούν οποιαδήποτε εσφαλμένη προϋπόθεση και να λαμβάνουν τα αντίστοιχα μέτρα κυρίως στους τομείς της διδασκαλίας, της εκπαίδευσης, της επιμόρφωσης και των πληροφοριών. Όλα τα παραπάνω οδηγούν στην κατανόηση, την ανοχή και τη φιλία μεταξύ των εθνών (Άρθρο 6 & 7).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Με βάση το Άρθρο 8, η Σύμβαση στο δεύτερο μέρος ρυθμίζει ορισμένα διαδικαστικά ζητήματα, όπως είναι η σύσταση της Επιτροπής για την Εξάλειψη της Φυλετικής Διάκρισης. Με άλλα λόγια, θα δούμε κάποια βασικά χαρακτηριστικά της σύστασης της επιτροπής, τον τόπο λειτουργίας της και τις αρμοδιότητες της. Αποτελείται από 18 εμπειρογνώμονες με υψηλό κύρος ηθικής που εκπροσωπούν διάφορες μορφές πολιτισμού και νομικών συστημάτων και εκλέγονται μετά από μια μυστική ψηφοφορία με βάση έναν κατάλογο.

Το κάθε κράτος έχει δικαίωμα να προτείνει έναν υποψήφιο και ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών φροντίζει να κοινοποιήσει τα ονόματα με αλφαβητική σειρά στα Κράτη μέλη. Η εκλογή γίνεται κατά την διάρκεια μιας συνέλευσης μεταξύ των Κρατών μελών και υπερισχύει η πλειοψηφία των

ψήφων. Η θητεία είναι τετραετής με εξαίρεση τα εννέα μέλη τα οποία παραμένουν ως εμπειρογνώμονες για δύο έτη, οι επόμενοι εννέα αναλαμβάνουν τα καθήκοντα τους μετά από κλήρωση, την οποία διεξάγει ο Πρόεδρος της Επιτροπής. Σε περίπτωση που δημιουργηθεί μια κενή θέση διορίζεται κάποιος άλλος εμπειρογνώμονας άμεσα. Τα έξοδα των εμπειρογνομόνων κατά τη διάρκεια της θητείας τους επιβαρύνουν τα Κράτη μέλη (Άρθρο 8).

Σύμφωνα με το Άρθρο 9, τα Κράτη μέλη υποχρεώνονται να υποβάλλουν στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών μια Έκθεση στην Επιτροπή σχετική με τα νομοθετικά, δικαστικά, διοικητικά και οποιαδήποτε άλλα μέτρα που θέσπισαν για να εφαρμόσουν τις διατάξεις της Σύμβασης. Το χρονικό περιθώριο αρχικά είναι εντός του έτους από την ημερομηνία ισχύος της Σύμβασης και στη συνέχεια ανά διετία. Βέβαια, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει και και συμπληρωματικές πληροφορίες. Η Επιτροπή οφείλει κάθε χρόνο μέσω του Γενικού Γραμματέα να υποβάλει στη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού υποδείξεις και συστάσεις με βάση τις Εκθέσεις των συμβαλλόμενων Κρατών.

Σε περίπτωση που διαπιστωθεί πως κάποιο κράτος δεν εφαρμόζει τις αρχές της παρούσας Σύμβασης, τότε θα πρέπει να τονιστεί αυτό το ζήτημα στην Επιτροπή. Το Κράτος που θίγεται οφείλει να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να ξεπεραστεί το πρόβλημα μέσα σε ένα διάστημα έξι μηνών από την αρχική καταγγελία. Αν δεν επιλυθεί η κατάσταση παρά τις διαπραγματεύσεις και όλων των υπολοίπων διαδικασιών, τότε το ζήτημα πρέπει να υποβληθεί στην Επιτροπή εκ νέου. Αν όλα τα εσωτερικά μέσα προσφυγής χρησιμοποιηθούν ή εξαντληθούν και δεν επέλθει η λύση, το ζήτημα έγκειται στη δικαιοδοσία της Επιτροπής από εκεί και πέρα (Άρθρο 11).

Περίληπτικά, οι επόμενες διαδικασίες που ακολουθούνται περιλαμβάνουν την πρόταση από τον Πρόεδρο για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής Συνδιαλλαγής, η οποία αποτελείται από πέντε πρόσωπα μέλη ή μη της Επιτροπής. Τα μέλη αυτά διορίζονται με βάση την κοινή συναίνεση των αντιδικών μελών ή όταν δεν υπάρχει ομοφωνία με μυστική ψηφοφορία (πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών της Επιτροπής). Η Εξεταστική Επιτροπή εκλέγει τον Πρόεδρο της και ορίζει τον εσωτερικό κανονισμό της. Οι δαπάνες της διαδικασίας αυτής κατανέμονται εξίσου στα δύο

αντικρουόμενα Κράτη μέλη και ο Γενικός Γραμματέας φροντίζει την πληρωμή των εξόδων των μελών της Εξεταστικής Επιτροπής (Άρθρο 12).

Έπειτα, η Εξεταστική Επιτροπή συντάσσει και υποβάλλει την έκθεση των γεγονότων του ζητήματος στον Πρόεδρο της Επιτροπής, ο οποίος θα φροντίσει να τη διαβιβάσει στα δύο Κράτη μέλη, τα οποία βρίσκονται σε αντιδικία (Άρθρο 13). Τα Άρθρα 14 και 15 αναφέρουν με κάθε λεπτομέρεια τις διαδικασίες που ακολουθεί η Επιτροπή αναφέροντας τις βασικές της λειτουργίες και τρόπους αντιμετώπισης των εκάστοτε προβλημάτων. Είναι εύλογο να μην γίνει περαιτέρω αναφορά στα συγκεκριμένα Άρθρα διότι αφορούν καθαρά διαδικαστικά θέματα, τα οποία θα αποπροσανατολίσουν το στόχο της παρούσας εργασίας. Τέλος, το Άρθρο 16 διευκρινίζει πως οι διατάξεις της Σύμβασης, που αναλύθηκαν παραπάνω, φροντίζουν για την λήψη των καταλληλότερων μέτρων σε περιπτώσεις διαφθοράς και παραπόνων σχετικών με την οποιαδήποτε διάκριση κατά των ιδρυτικών εγγράφων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Το τρίτο μέρος αποτελείται από τα Άρθρα 17-25 από τα οποία μπορούμε να επισημάνουμε τα παρακάτω. Τη Σύμβαση αυτή μπορεί να την υπογράψει κάθε Κράτος μέλος του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών ή μέλος του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου ή οποιοδήποτε Κράτος επιθυμεί να καταστεί μέλος της της Σύμβασης - εγκεκριμένο από την Γενική Συνέλευση του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών (Άρθρο 17). Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών κοινοποιεί σε όλα τα Κράτη μέλη, τα οποία επιθυμούν να συμμετέχουν στη Σύμβαση, το κείμενο των επιφυλάξεων κατά την κύρωση ή την προσχώρηση τους (Άρθρο 20).

Κάθε Κράτος έχει το δικαίωμα να καταγγείλει τη Σύμβαση σε περίπτωση που την θεωρεί νομικά ανυπόστατη ή ανεπαρκή για την διαφύλαξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την διαφύλαξη από οποιαδήποτε διάκριση. Η καταγγελία γίνεται προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών (Άρθρο 21). σε περίπτωση πως οποιοδήποτε πρόβλημα δεν επιλυθεί εσωτερικά θα παραπέμπεται στο Διεθνές Δικαστήριο (Άρθρο 22) και φυσικά οποιαδήποτε στιγμή μπορεί να γίνει αίτηση για αναθεώρηση της Σύμβασης (Άρθρο 23). Τέλος, το Άρθρο 25 αναφέρει πως οι γλώσσες της Σύμβασης είναι: η Αγγλική, η Γαλλική, η Κινεζική και η Ρωσική και η Ισπανική.

2.2. ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Αδιαμφισβήτητα, υπάρχουν κάποια προβλήματα στην πρακτική εφαρμογή των διακηρύξεων της Σύμβασης, όπως τα κενά της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τις φυλετικές διακρίσεις και τα έμμεσα αποτελέσματα των διακρίσεων ως αποτέλεσμα εθνικών νομοθετικών ρυθμίσεων. Πιο συγκεκριμένα, κάθε κράτος οφείλει να συμμορφώνεται πλήρως με την ποινικοποίηση όλων των ρατσιστικών πράξεων και να ρυθμίζει τις νομοθετικές διατάξεις σχετικά με την τρομοκρατία, τη μετανάστευση και την ιθαγένεια (Γενικές συστάσεις της Επιτροπής για την εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων, 9).

Τα συμβαλλόμενα κράτη είναι υποχρεωμένα να υιοθετήσουν και να εφαρμόσουν εθνικές στρατηγικές για την κατάργηση των νόμων που προωθούν τις διακρίσεις κάθε μορφής, την κατάρτιση στα δικαιώματα του ανθρώπου, τη συνεργασία των αστυνομικών και δικαστικών αρχών, το σεβασμό και την αναγνώριση των παραδοσιακών δικαστικών συστημάτων των αυτοχθόνων λαών, την υιοθέτηση στρατηγικών ή εθνικών σχεδίων δράσης με στόχο την εξάλειψη των φυλετικών διακρίσεων και την ίδρυση εθνικής ανεξάρτητης αρχής που θα φροντίζει να παρακολουθεί, να ελέγχει και να αξιολογεί την πρόοδο του εθνικού σχεδίου δράσης και των οδηγιών της Σύμβασης για την καταπολέμηση των φυλετικών διακρίσεων (Γενικές συστάσεις της Επιτροπής για την εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων, 10).

Επιπλέον, τα συμβαλλόμενα κράτη έχουν την υποχρέωση να παρέχουν το δικαίωμα προσφυγής στα δικαστήρια σε περιπτώσεις φυλετικής διάκρισης για την απόδοση της δίκαιης και επαρκούς απόφασης σχετικά με την αποζημίωση της προσβολής κάθε ανθρώπου. Προκειμένου να γνωρίζει κάθε πολίτης τα δικαιώματά του, κάθε κράτος οφείλει να παρέχει δωρεάν τις απαραίτητες νομικές πληροφορίες στις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, όπως και την παροχή δωρεάν νομικής βοήθειας και συμβουλευτικής μέσα από τα κέντρα νομικής πληροφόρησης, συμβιβασμού και διαμεσολάβησης. Μάλιστα, οι αρμόδιες υπηρεσίες οφείλουν να βοηθούν τα θύματα ρατσισμού στα αστυνομικά τμήματα για να αντιμετωπίζεται άμεσα η περίπτωση τους (Γενικές συστάσεις της Επιτροπής για την εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων, 10).

Ο Ρούκουνας μας συνοψίζει κι εκείνος συνοπτικά τις υποχρεώσεις των

συμβαλλόμενων κρατών υποστηρίζοντας πως θα πρέπει να ακολουθήσουν πολιτική αποκλεισμού των φυλετικών διακρίσεων είτε κατά προσώπων είτε κατά ομάδων ή θεσμών και να μην υποστηρίζουν καμία οργάνωση που να προβαίνει στις άνωθεν διακρίσεις. Αυτό μπορεί να γίνει καθαρά μέσα από την δημιουργία ενός αντίστοιχου νομοθετικού πλαισίου ή μέσα από οποιαδήποτε μέτρα θεωρηθούν κατάλληλα σε ανάλογες περιπτώσεις. Ακόμη, τα κράτη οφείλουν να ενισχύουν τα άτομα, τις ομάδες ή τις οργανώσεις που προωθούν την ένταξη όλων των κοινωνικών ομάδων στο σύνολο κι αντίστοιχα να καταδικάσουν κάθε προπαγανδιστική συμπεριφορά (264). Τέλος, αυτό που τονίζεται είναι ότι ο νόμος οφείλει να είναι ίσος απέναντι προς όλους και να τηρούνται με την ίδια ακρίβεια τα ανθρώπινα δικαιώματα για όλους αδιακρίτως διαφορετικά να υπάρχουν οι ανάλογες αποζημιώσεις. Και φυσικά, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ύπαρξη ίσης διδασκαλίας, εκπαίδευσης και πληροφόρησης για όλα τα άτομα αδιακρίτως (265).

2.3. ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Πιο συγκεκριμένα, στο παρόν κεφάλαιο θα αναφερθούμε στην σπουδαιότητα της Επιτροπής γνωστής με τα αρχικά CERD, η οποία συστάθηκε με σκοπό να κατευθύνει τις κυβερνήσεις, ώστε να εκτελούν τις παραπάνω υποχρεώσεις των κρατών που αναφέραμε. Τα μέλη του προέρχονται από τα συμβαλλόμενα κράτη και είναι στο σύνολο 18. Η κύρια αρμοδιότητα του CERD είναι μέσα από τις περιοδικές Εκθέσεις που υποβάλλονται από τα συμβαλλόμενα κράτη να δημιουργείται ένας επικοινωνιακός διάλογος μέσα από τον οποίο θα εξετάζεται κατά πόσο οι κυβερνήσεις ακολουθούν τις επιταγές της Σύμβασης (Ρούκουνας, 265). Μάλιστα, κάθε κυβέρνηση οφείλει να παρουσιάζει σε αυτές τις Εκθέσεις την μονοθεσία που έχει θεσπίσει για καθένα από τα άρθρα 1-7 της Σύμβασης, όπως και τα αντίστοιχα μέτρα (Ρούκουνας, 266).

Μάλιστα, σε αυτό το σημείο μπορούμε να υπενθυμίσουμε ακριβώς τι αναφέρει η Σύμβαση σύμφωνα με το Άρθρο 9. Αρχικά, τα Κράτη μέλη υποχρεώνονται να υποβάλλουν στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών μια Έκθεση στην Επιτροπή σχετική με τα νομοθετικά, δικαστικά, διοικητικά και οποιαδήποτε άλλα μέτρα που θέσπισαν για να εφαρμόσουν τις διατάξεις της Σύμβασης. Το χρονικό περιθώριο αρχικά είναι εντός του έτους από την ημερομηνία ισχύος της Σύμβασης και στη συνέχεια ανά διετία. Βέβαια, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει και και συμπληρωματικές πληροφορίες. Η Επιτροπή οφείλει κάθε χρόνο μέσω του Γενικού Γραμματέα να υποβάλει στη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού υποδείξεις και συστάσεις με βάση τις Εκθέσεις των συμβαλλόμενων Κρατών.

2.4. Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΕΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ

Ο Νόμος 3304/2005 είναι το πιο ουσιαστικό βήμα πολιτικής, σύμφωνα με τους Καραντινός & Χριστοφιλοπούλου (2010, 130) με σκοπό τη θέσπιση του γενικού πλαισίου ρύθμισης για την καταπολέμηση των διακρίσεων. Με βάση τον ίδιο τον νόμο “σκοπός του είναι η θέσπιση του γενικού πλαισίου ρυθμίσεως για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής καθώς και για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω θρησκευτικών ή άλλων πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού στον τομέα της απασχόλησης και της εργασίας, σύμφωνα με τις Οδηγίες 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 2000 και 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2000, ώστε να διασφαλίζεται η εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης.”. Ωστόσο, είναι χαρακτηριστικό πως δεν συμπεριλαμβάνει ορισμούς της μη διακριτικής μεταχείρισης λόγω φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων ηλικίας και του φύλου.

Στο άρθρο 19 αναθέτει την προώθηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης σε τρεις εξειδικευμένους φορείς: α) στο Συνήγορο του Πολίτη, β) στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και γ) στην Επιτροπή Ίσης Μεταχείρισης (Σαρρής, 8).

Πιο συγκεκριμένα, “οι φορείς προώθησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης:

1. Φορέας προώθησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης στις περιπτώσεις που αυτή παραβιάζεται από δημόσιες υπηρεσίες είναι ο Συνήγορος του Πολίτη. Ως δημόσιες υπηρεσίες νοούνται οι αναφερόμενες στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 3 του ν. 3094/2003 (ΦΕΚ 10 Α~).

2. Φορέας προώθησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης στις περιπτώσεις που αυτή παραβιάζεται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα πέραν εκείνων που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο, και με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου, είναι η συνιστώμενη με το άρθρο 21 Επιτροπή Ίσης Μεταχείρισης.

3. Στον τομέα απασχόλησης και εργασίας, φορέας προώθησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης στις περιπτώσεις που αυτή παραβιάζεται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα πέραν εκείνων που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο είναι το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.). Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του Σ.ΕΠ.Ε., ως

φορέα προώθησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης, εφαρμόζεται συμπληρωματικώς το άρθρο 22 του παρόντος νόμου. Το Σ.ΕΠ.Ε., σε ειδικό κεφάλαιο της ετήσιας έκθεσης πεπραγμένων που δημοσιεύει, αναφέρεται στην εφαρμογή και προώθηση της ίσης μεταχείρισης στον τομέα της εργασίας και της απασχόλησης.

4. Συνιστώνται στο Τμήμα Ισότητας Ευκαιριών της Διεύθυνσης Κοινωνικής Προστασίας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας πέντε (5) θέσεις μόνιμου προσωπικού του κλάδου ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού για την επιστημονική υποβοήθηση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, την εξέταση καταγγελιών για παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, τη διενέργεια προσπάθειας συμφιλίωσης, τη σύνταξη και υποβολή στο Σ.ΕΠ.Ε. πορίσματος σε περίπτωση αποτυχίας της συμφιλιωτικής δράσης, καθώς και την πληροφόρηση και ευαισθητοποίηση εν γένει με στόχο την κοινωνική σύγκλιση. Με την προκήρυξη πλήρωσης των θέσεων μπορούν να καθορισθούν ειδικότερα προσόντα διορισμού.”.

Ο Συνήγορος του Πολίτη (ΣτΠ), ο οποίος είναι σε δράση ο πιο σχετικός με το θέμα της παρούσας εργασίας, είναι μια από τις πέντε συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές (άρθρο 103§7) με βασική αρμοδιότητα προώθησης της αρχής ίσης μεταχείρισης για το δημόσιο τομέα. Οφείλει να διερευνά υποθέσεις μετά από αναφορές πολιτών με σκοπό να διαπιστώσει αν υπάρχει παραβίαση της αρχής. Ακόμη, συντάσσει ετήσιες εκθέσεις για να αναδείξει τα ζητήματα των διακρίσεων στην Ελλάδα και συνεργάζεται με ΜΚΟ και άλλες οργανώσεις που ασχολούνται με την καταπολέμηση των διακρίσεων (Σαρρής,9).

Σε αυτό το σημείο θα αναφερθούμε συμπληρωματικά και στην περίπτωση της Κύπρου για να εξετάσουμε πως εφαρμόστηκε εκεί ο έλεγχος της εφαρμογής της Σύμβασης. Αρχικά, πρέπει να διευκρινίσουμε πως ο Νόμος 42(Ι)/2004 επέβαλε στην κυπριακή νομοθεσία τις συστάσεις του Άρθρου 13 της οδηγίας 2000/43/ΕΚ για τη δημιουργία μιας ανεξάρτητης αρχής για την διασφάλιση των φυλετικών διακρίσεων. Ο νόμος τέθηκε σε εφαρμογή την 1η Μαΐου 2004, όταν η Κυπριακή Δημοκρατία προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση (http://www.cylaw.org/nomoi/arith/2004_1_42.pdf).

Εξέταση μιας περίπτωσης: με βάση τον επίσημο ιστότοπο <http://www.stop-discrimination.org.cy/index.php/kipriakinomothesia/epitropos> “ένα πρόσωπο που

θεωρεί ότι είναι θύμα διακρίσεων λόγω ηλικίας σχετικά με τους όρους απασχόλησης του έχει τρεις επιλογές προσφυγής:

- α) Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών,
- β) Επαρχιακό Δικαστήριο και
- γ) Επίτροπο Διοικήσεως.

Τις δύο πρώτες επιλογές έχει δυνάμει του νόμου για την καταπολέμηση των διακρίσεων στην απασχόληση και στην εργασία, ενώ την τρίτη επιλογή δυνάμει του νόμου που ορίζει τον Επίτροπο Διοικήσεως ως την αρμόδια αρχή για την καταπολέμηση των διακρίσεων. Εάν, όμως, ένα άτομο θεωρεί ότι είναι θύμα διακρίσεων λόγω ηλικίας σχετικά με την παροχή υπηρεσιών ασφάλισης, δεν μπορεί να ενεργήσει με βάση το νόμο για την καταπολέμηση των διακρίσεων στην απασχόληση και να προσφύγει στο Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών ή το Επαρχιακό Δικαστήριο, επειδή ο τομέας της παροχής υπηρεσιών δεν καλύπτεται από αυτό το νόμο. Έχει το δικαίωμα, όμως, να απευθυνθεί στον Επίτροπο Διοικήσεως υποβάλλοντας παράπονο, αφού ο τομέας της παροχής υπηρεσιών καλύπτεται από το νόμο που ορίζει τον Επίτροπο Διοικήσεως ως της αρμόδια αρχή για την καταπολέμηση των διακρίσεων”.

Με βάση το συγκεκριμένο κεφάλαιο γίνεται κατανοητό πως κύριο μέλημα της Σύμβασης είναι να ελέγχεται με κάθε δυνατό τρόπο η εφαρμογή της τόσο εντός της δικής της Επιτροπής, όσο και σε κάθε Κράτος μέλος που την έχει υπογράψει. Σε προηγούμενο υποκεφάλαιο της ανάλυσης της Σύμβασης αναφέραμε αναλυτικά το γίνεται σε περιπτώσεις που υπάρξει καταγγελία παραβίασης των αρχών της από κάποιον κράτος. Αρχικά, το ζήτημα πρέπει να λυθεί εσωτερικά και να γίνουν οι απαραίτητες συστάσεις στο κράτος που έχει καταγγεληθεί. Σε περίπτωση που η κατάσταση δεν ακολουθήσει την αναμενόμενη πορεία προς την λύση της μεταβιβάζεται στο Διεθνές Δικαστήριο.

Άρα, η Σύμβαση ελέγχεται με κάθε δυνατό τρόπο και η ίδια φροντίζει να παρέχει στους πολίτες αντίστοιχα την ασφάλεια πως μπορούν να προσφύγουν σε αυτή σε κρατικό επίπεδο. Με άλλα λόγια, στην περίπτωση που τα δικαιώματα οποιαδήποτε ανθρώπου θιγούν λόγω ρατσιστικών και φυλετικών διακρίσεων μπορεί να προσφύγει στις αρμόδιες υπηρεσίες της χώρας του. Συμπεραίνουμε πως ο έλεγχος για την εφαρμογή της Σύμβασης προβλέπεται σε δύο επίπεδα τόσο εσωτερικό της

Συμβάσεως όσο και εθνικό για κάθε συμβαλλόμενο Κράτος μέλος.

Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται η ηθικότητα του χαρακτήρα της και των πρωταρχικών της στόχων εκπληρώνοντας το όραμα πολλών ανθρώπων για ένα κόσμο χωρίς διακρίσεις, όπου όλοι οι άνθρωποι θα είναι ίσοι απέναντι στην ζωή και τη δικαιοσύνη. Φυσικά, για να εξασφαλιστεί πως δεν θα θίγονται τα συμφέροντα των πολιτών η Σύμβαση εμπλέκεται και πολιτικά σε κάθε μέλος που συμμετέχει σε αυτή κάνοντας τις απαραίτητες συστάσεις στις εκάστοτε κυβερνήσεις. Η υπογραφή της συγκεκριμένης Σύμβασης προϋποθέτει την αποδοχή αυτών των όρων με αποτέλεσμα στην περίπτωση καταγγελιών και συστάσεων το εκάστοτε Κράτος μέλος οφείλει να συμμορφωθεί άμεσα με κάθε δυνατό τρόπο. Εξάλλου, στόχος είναι η δημιουργία ενός ευνοϊκού περιβάλλοντος για κάθε πολίτη και η διασφάλιση του είναι το βασικό ζητούμενο (<http://www.stop-discrimination.org.cy/index.php/kipriakinomothesia/epitropos>).

Στην Ελλάδα η 21η Μαρτίου έχει οριστεί ως Διεθνής Ημέρα για την εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων και του Ρατσισμού στην κοινωνία και την εκπαίδευση με σκοπό να αποτελέσει μια αξιόλογη ευκαιρία δράσης. Η ημέρα αυτή στοχεύει στην προάσπιση των δικαιωμάτων όλων των παιδιών και συνεπακόλουθα στην αποτροπή του σχολικού ρατσισμού και διακρίσεων. Το σχολικό περιβάλλον αποτελεί προέκταση του κοινωνικού και οφείλει να συμβάλλει στη δημιουργία των κατάλληλων συνθηκών δημοκρατίας, αλληλεγγύης, σεβασμού των ανθρώπινων δικαιωμάτων, ειρήνης και

ελευθερίας. Να διευκρινιστεί πως η 21η Μαρτίου δεν θεωρείται για όλες τις χώρες Διεθνής Ημέρα για την εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων και του Ρατσισμού, μιας και υπάρχουν χώρες που ακολουθούν άλλες ημερομηνίες (http://dipe-athin.att.sch.gr/1403_21Martiou_Ratsismos.pdf).

Πιο συγκεκριμένα, για την Ελλάδα σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 4 του Ν. 3304/2005 “Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης” απαγορεύεται η άμεση ή έμμεση διάκριση λόγω εθνικής καταγωγής στον τομέα της εκπαίδευσης. Το σχολείο και ιδίως οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να μαθαίνουν στους μαθητές τους τον σεβασμό, την ελευθερία, την ισότητα και την αλληλεγγύη προς τα υπόλοιπα παιδιά με διαφορετικά χαρακτηριστικά. Οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να ακολουθούν το θεσμικό πλαίσιο και τα Αναλυτικά Προγράμματα (Δ.Ε.Π.Π.Σ. και Α.Π.Σ.) και να αποφεύγουν κάθε παρέμβαση από εξωθεσμικά κέντρα και παράγοντες (http://dipe-athin.att.sch.gr/1403_21Martiou_Ratsismos.pdf).

Οι παρακάτω αρχές σημειώνονται με βάση την Ελληνική Δημοκρατία και το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και τον Ενιαίο Διοικητικό Τομέα Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης :

1. Ειρηνική συνύπαρξη των ατόμων εντός μιας χώρας και τήρηση της ισονομίας και της ισότητας.
2. Αλληλοκατανόηση και αλληλεκτίμηση των ανθρώπων.
3. Αποδοχή και το σεβασμό της πολιτισμικής ετερότητας, καθώς η διαφορά είναι δικαίωμα και όχι προνόμιο.
4. Καταπολέμηση ρατσιστικών τάσεων, προκαταλήψεων και εκδηλώσεων μισαλλοδοξίας και ξενοφοβίας, ώστε οι διαφορετικές κοινωνικές ομάδες που ζουν σε μια χώρα, να μπορούν να επικοινωνούν απρόσκοπτα μεταξύ τους και να συμβάλλουν για την πρόοδο και την ευημερία της.
5. Εμπέδωση της αλληλεγγύης.
6. Παροχή ίσων ευκαιριών σε όλα τα άτομα για εργασία, εκπαίδευση και κοινωνική και οικονομική ανέλιξη και πρόοδο (http://dipe-athin.att.sch.gr/1403_21Martiou_Ratsismos.pdf).

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι εκείνα τα δικαιώματα που έχει κάθε άνθρωπος και αφορούν την ίση κατανομή της δικαιοσύνης και την ελευθερία του λόγου και της ελεύθερης σκέψης και έκφρασης. Χαρακτηρίζονται ως οικουμενικά γιατί ισχύουν για όλους τους ανθρώπους ανεξαιρέτως. Πολλές φορές, κυριαρχεί η άποψη πως αφορούν κυρίως την ελευθερία του λόγου, της θρησκευτικής πεποίθησης ή της ισότητας απέναντι στη δικαιοσύνη. Ωστόσο, πρόκειται για ένα πολύ βαθύτερο ορισμό που δεν πρέπει να περιορίσουμε.

Κάποιοι άνθρωποι πολέμησαν για την εξασφάλιση των ανθρώπινων δικαιωμάτων και το όνομα τους έχει γίνει στις περισσότερες περιπτώσεις συνώνυμο του ανθρωπισμού και της ευσπλαχνίας. Έτσι, αξίζει να μνημονεύονται τακτικά μέσα από τις διάφορες εκδηλώσεις και αφιερώματα προς τιμήν τους. Κάποιοι από αυτούς είναι οι Μαχάτμα Γκάντι, Ελέανορ Ρούζβελτ, Μάρτιν Λούθερ Κινγκ και Νέλσον Μαντέλα.

Το πιο σημαντικό κομμάτι μέρος της παρούσας εργασίας ήταν η ανάλυση της Συμβάσεως κατά των Ρατσιστικών και Φυλετικών Διακρίσεων. Το πρώτο μέρος της ήταν αυτό με το μεγαλύτερο ενδιαφέρον μιας και τα άλλα δύο αφορούσαν κυρίως διαδικαστικά ζητήματα σε περιπτώσεις που υπάρξουν καταγγελίες εναντίον Κρατών μελών. Αρχικά, στο πρώτο μέρος της Σύμβασης είδαμε τον ορισμό της έννοιας “φυλετική διάκριση” και κάποιες βασικές αρχές της.

Πιο συγκεκριμένα καθιστά όλα τα Κράτη μέλη υπεύθυνα για την άμεση λήψη των απαραίτητων μέτρων για την διαφύλαξη της. Απαγορεύει ρητά την ύπαρξη οργανώσεων ή και δημόσιων φορέων που να προωθούν την ανωτερότητα ορισμένων φυλών με βάση το χρώμα, την εθνολογική προέλευση και λοιπούς παράγοντες. Συγκεντρώνει τα δικαιώματα όλων των πολιτών και υπογραμμίζει το ίσο δικαίωμα απέναντι στη δικαιοσύνη σε περιπτώσεις, κατά τις οποίες καταπατώνται οι ελευθερίες του ατόμου / πολίτη. Τέλος τα Κράτη μέλη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να θεσπίζουν νόμους που να προωθούν την ύπαρξη των κατάλληλων προϋποθέσεων σε

διάφορους τομείς όπως η εκπαίδευση και η πληροφορική με σκοπό την ειρηνική συνύπαρξη των λαών μέσω του πολιτισμού.

Στην Ελλάδα η 21η Μαρτίου έχει οριστεί ως Διεθνής Ημέρα για την εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων και του Ρατσισμού στην κοινωνία και την εκπαίδευση με σκοπό να αποτελέσει μια αξιόλογη ευκαιρία δράσης. Η ημέρα αυτή στοχεύει στην προάσπιση των δικαιωμάτων όλων των παιδιών και συνεπακόλουθα στην αποτροπή του σχολικού ρατσισμού και διακρίσεων. Ακόμη, το 2013 κατατέθηκε πρόταση ψηφίσματος από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σύμφωνα με το Άρθρο 115, παράγραφος 5, του Κανονισμού σχετικά με τις διακρίσεις με βάση την κάστα (0000/2013 (RSP)) εξ ονόματος της Επιτροπής Ανάπτυξης και της Υποεπιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο αφορούσε την εξάλειψη των διακρίσεων λόγω κάστας.

Τέλος, κύριο μέλημα της Σύμβασης είναι να ελέγχεται με κάθε δυνατό τρόπο η εφαρμογή της τόσο εντός της δικής της Επιτροπής, όσο και σε κάθε Κράτος μέλος που την έχει υπογράψει. Η Σύμβαση οφείλει να διατηρεί τον ηθικό της χαρακτήρα και να παρεμβαίνει πολιτικά, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο προκειμένου να διασφαλιστούν οι αρχές της. Μοναδικός της σκοπός είναι η διασφάλιση των δικαιωμάτων κάθε ανθρώπου, γι' αυτό και οι εσωτερικοί μηχανισμοί για τον έλεγχο της εφαρμογής της, όπως και οι εθνικοί μηχανισμοί κάθε κράτους επικυρώνουν την αξιοπιστία της.

IV. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1) Διεθνής Σύμβαση για την Κατάργηση κάθε Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων.

[http://www.refworld.org/cgi-](http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opensslpdf.pdf?reldoc=y&docid=4c2aff2b2)

[bin/texis/vtx/rwmain/opensslpdf.pdf?reldoc=y&docid=4c2aff2b2](http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opensslpdf.pdf?reldoc=y&docid=4c2aff2b2)

<http://www.ohchr.org/EN/UDHR/Pages/Language.aspx?LangID=grk>

[Ημερομηνία Πρόσβασης: 21-01-2014]

2) ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ,
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ. ΕΝΙΑΙΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ Π/ΘΜΙΑΣ & Δ/ΘΜΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΠΟΥΔΩΝ Π.Ε. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΠΟΥΔΩΝ Δ.Ε.

http://dipe-a-athin.att.sch.gr/1403_21Martiou_Ratsismos.pdf

[Ημερομηνία Πρόσβασης: 25-02-2014]

2) Εγχειρίδιο σχετικά με την ευρωπαϊκή νομοθεσία κατά των διακρίσεων. FRA.

http://www.echr.coe.int/Documents/Handbook_non_discr_law_ELL.pdf

http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/1915-FRA_Factsheet_RED_EL.pdf

[Ημερομηνία Πρόσβασης: 25-02-2014]

3) ΝΟΜΟΣ ΥΠ" ΑΡΙΘ. 3304/2005 - ΦΕΚ: 16/Α (27/01/2005). Εφαρμογή της αρχής της
ίσης μεταχείρισης ανεξαρτήτως φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκευτικών ή
άλλων πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.

<http://www.ypakp.gr/uploads/files/2538.pdf>

[Ημερομηνία Πρόσβασης: 31-04-2014]

4. Πρόταση ψηφίσματος από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/deve/re/939/939693/939693el.pdf

[Ημερομηνία Πρόσβασης: 21-01-2014]

5. Εμμανουήλ Ρούκουνας. Διεθνής Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ίδρυμα
Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

6. Νίκος Σαρρής. ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ-ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ. ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ "ΣΥΣΤΑΣΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ

ΤΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ".

[http://www.eif.gov.cy/mlsi/dl/genderequality.nsf/0/24C8142C925A4A5CC2257A750029F715/\\$file/Framework_el.pdf](http://www.eif.gov.cy/mlsi/dl/genderequality.nsf/0/24C8142C925A4A5CC2257A750029F715/$file/Framework_el.pdf)

[Ημερομηνία Πρόσβασης: 25-02-2014]

7. UNHCR, The UN Refugee Agency. 1 against racism.

http://www.unhcr.gr/1againstracism/21%CE%B7-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CF%84%CE%AF%CE%BF%CF%85-%CE%B4%CE%B9%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%AE%CF%82-%CE%B7%CE%BC%CE%AD%CF%81%CE%B1-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%BE%CE%AC%CE%BB%CE%B5%CE%B9/?doing_wp_cron=1391805379.9399080276489257812500

[Ημερομηνία Πρόσβασης: 22-03-2014]

8. Cyprus Anti-discrimination portal.

<http://www.stop-discrimination.org.cy/index.php/kipriakinomothesia/epitropos>

[Ημερομηνία Πρόσβασης: 18-03-2014]

9. <http://gr.humanrights.com/home.html>

[Ημερομηνία Πρόσβασης: 09-03-2014]

10. http://kypros.org/Human_Rights/index24.html

[Ημερομηνία Πρόσβασης: 18-03-2014]

11. Dictionaries: Oxford, Cambridge and thefreedictionary.com.

<http://www.oxforddictionaries.com/definition/english/human-right>

<http://dictionary.cambridge.org/dictionary/british/human-rights?q=human+rights>

<http://www.thefreedictionary.com/human+rights>

[Ημερομηνία Πρόσβασης: 21-01-2014]

12. http://www.cylaw.org/nomoi/arith/2004_1_42.pdf

[Ημερομηνία Πρόσβασης: 01-04-2014]

V. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Διεθνής Σύμβαση για την Κατάργηση κάθε Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων

Υιοθετήθηκε και παρέμεινε ανοιχτή για υπογραφή, επικύρωση και προσχώρηση από την από 21 Δεκεμβρίου 1965 2106 Α (XX) απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών

Έναρξη ισχύος: 4 Ιανουαρίου 1969 σύμφωνα με το άρθρο 19

Κείμενο : Ηνωμένα Έθνη, Συλλογή Συμβάσεων Νο. 9464, Τόμος 660, Σελ. 195

[όπως κυρώθηκε με το ν.δ. 494 της 24 Μαρτίου / 3 Απριλίου 1970: «περί κυρώσεως της εν Ν. Υόρκη υπογραφείσης την 7ην Μαρτίου 1966 Διεθνούς Συμβάσεως Περί Καταργήσεως Κάθε Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων» (ΦΕΚ Α΄ 77)]

Άρθρον μόνον : Κυρώνεται και έχει πλήρη ισχύ Νόμου η υπογραφέισα εν Νέα Υόρκη την 7ην Μαρτίου 1966 Διεθνής Σύμβασις περί Καταργήσεως Πάσης Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων ήστινος το κείμενον έπεται εν πρωτοτύπω εις την γαλλικήν και εν μεταφράσει εις την ελληνικήν γλώσσαν.

Διεθνής Σύμβασις Περί Καταργήσεως Πάσης Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων

Τα συμμετέχοντα εις την παρούσαν Σύμβασιν Κράτη:

Έχοντα υπ' όσιν ότι ο Καταστατικός Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών βασίζεται επί των αρχών αξιοπρεπείας και ισότητος ενυπαρχούσης εις πάντα τα ανθρώπινα όντα και ότι πάντα τα Κράτη μέλη ανέλαβον την υποχρέωσιν, τόσον από κοινού όσον και κεχωρισμένης δράσεως, εν συνεργασία μετά του Οργανισμού με τον σκοπόν προς επίτευξιν ενός των σκοπών των Ηνωμένων Εθνών, ήτοι : της αναπτύξεως και ενθαρρύνσεως του παγκοσμίου σεβασμού και τηρήσεως των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών πάντων, άνευ διακρίσεως φυλής, φύλου, γλώσσης και θρησκείας. Έχοντα υπ' όσιν ότι η Διεθνής Δήλωσις των δικαιωμάτων του ανθρώπου διακηρύσσει ότι πάντα τα ανθρώπινα όντα γεννώνται ελεύθερα και ίσα εις αξιοπρέπειαν και δικαιώματα και ότι έκαστος δικαιούται να απολαμβάνη πάντων των εν αυτή αναγραφομένων δικαιωμάτων και ελευθεριών, άνευ

ουδεμιάς διακρίσεως, ιδίως φυλετικής, χρώματος και εθνικής προελεύσεως.

Έχοντα υπ' όψιν ότι πάντες οι άνθρωποι είναι ίσοι απέναντι του νόμου και δικαιούνται ίσης προστασίας του νόμου κατά πάσης διακρίσεως και κατά πάσης παροτρύνσεως προς διάκρισιν.

Έχοντα υπ' όψιν ότι τα Ηνωμένα Έθνη κατεδίκασαν την αποικιοκρατίαν και τας συνδεδεμένας προς αυτήν μεθόδους απομονώσεως και διακρίσεως υφ' οιανδήποτε μορφήν και οπουδήποτε και αν υφίστανται και ότι η Δήλωσις περί Αποδόσεως της Ανεξαρτησίας εις Αποικιακάς χώρας και Λαούς της 14ης Δεκεμβρίου 1960 (απόφασις αριθμ. 1514/XV της Γενικής Συνελεύσεως) επεβεβαίωσε και πανηγυρικώς διεκήρυξε την ανάγκην όπως τεθή ταχέως και άνευ όρων τέλος εις αυτάς.

Έχοντα υπ' όψιν ότι η Δήλωσις των Ηνωμένων Εθνών περί Καταργήσεως Πάσης Μορφής Φυλετικής Διακρίσεως της 20ης Νοεμβρίου 1963 (απόφασις 1904/XVIII της Γενικής Συνελεύσεως) επιβεβαιούσιν πανηγυρικώς την ανάγκην καταργήσεως ταχέως πάσης μορφής και πάσης εκδηλώσεως φυλετικής διακρίσεως εις πάντα τα μέρη του κόσμου και εξασφαλίσεως κατανοήσεως και σεβασμού της αξιοπρεπείας του ανθρωπίνου προσώπου.

Πεποιθόντα ότι πάσα περί ανωτερότητος δοξασία βασιζομένη επί της φυλετικής διαφοροποιήσεως τυγχάνει επιστημονικώς σφαλερά, ηθικώς καταδικαστέα, κοινωνικώς άδικος και επικίνδυνος και ότι ουδεμία δικαιολογία της φυλετικής διακρίσεως υπάρχει, τόσον εν τη θεωρία όσον και εν τη πράξει, οπουδήποτε.

Επαναβεβαιούνται ότι η διάκρισις μεταξύ ανθρωπίνων όντων λόγω φυλής, χρώματος ή εθνικής προελεύσεως αποτελεί εμπόδιον δια τας φιλικάς και ειρηνικάς σχέσεις μεταξύ των εθνών και ότι είναι ικανή να διαταράξη την μεταξύ των εθνών ειρήνην και ασφάλειαν και την αρμονίαν συμβιώσεως παρά το πλευρόν του άλλου, προσώπων ακόμη εν μια και τη αυτή Χώρα.

Πεποιθότα ότι η ύπαρξις φυλετικών φραγμών αντίκειται προς τα ιδεώδη πάσης ανθρωπίνης κοινωνίας.

Θορυβηθέντα από εκδηλώσεις φυλετικής διακρίσεως υφισταμένας εισέτι εις ωρισμένας περιοχάς του κόσμου, υπό πολιτικής κυβερνήσεων βασιζομένης επί φυλετικής ανωτερότητος ή του μίσους, ως είναι η πολιτική της apartheid απομονώσεως ή χωρισμού.

Αποφασισμένα όπως υιοθετήσωσι πάντα τα αναγκαία μέτρα προς ταχυτάτην κατάργησιν της φυλετικής διακρίσεως υπό πάσας αυτής τας μορφάς και εκδηλώσεις και

όπως εμποδίσωσι και καταπολεμήσωσι φυλετικές δοξασίας και μεθόδους προς ενθάρρυνσιν της μεταξύ των φυλών κατανοήσεως και την εγκαθίδρυσιν διεθνούς κοινότητος απηλλαγμένης πάσης μορφής φυλετικής απομονώσεως και φυλετικής διακρίσεως.

Έχοντα κατά νούν την περί Διακρίσεως Σύμβασιν Εργασίας και Επαγγέλματος καθιερωθείσαν υπό της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας του 1958 και την Σύμβασιν κατά των Διακρίσεων εν τη Παιδεία την υιοθετηθείσαν υπό της Εκπαιδευτικής, Επιστημονικής και Μορφωτικής Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών κατά το έτος 1960.

Επιθυμούντα όπως πραγματοποιήσωσι τας αρχάς περί των η Δήλωσις των Ηνωμένων Εθνών επί της Καταργήσεως Πάσης Μορφής Φυλετικής Διακρίσεως και εξασφαλίσωσι το δυνατόν ταχύτερον την παραδοχήν πρακτικών μέτρων δι' επίτευξιν του σκοπού τούτου.

Συμφώνησαν τα κάτωθι :

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ

Άρθρον 1.- 1. Εν τη παρούση Συμβάσει ο όρος "φυλετική διάκρισις" υπονοεί πάσαν διάκρισιν, εξαίρεσιν, παρεμπόδισιν ή προτίμησιν βασιζομένην επί της φυλής, του χρώματος, της καταγωγής ή της εθνικής ή εθνολογικής προελεύσεως με τον σκοπόν ή αποτέλεσμα εκμηδενίσεως ή διακινδυνεύσεως της αναγνωρίσεως, απολαύσεως ή ασκήσεως, υπό όρους ισότητος, των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών εις τον πολιτικόν, οικονομικόν, κοινωνικόν, μορφωτικόν ή οιονδήποτε άλλον τομέα του δημοσίου βίου.

2. Η παρούσα Σύμβασις δεν έχει εφαρμογήν προκειμένου περί διακρίσεων, εξαίρέσεων, παρεμποδίσεως ή προτιμήσεων γενομένων υπό Κράτους μέλους συμμετέχοντος εις την παρούσαν Σύμβασιν μεταξύ των υπηκόων και μη υπηκόων αυτού.

3. Ουδεμία των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως θα δύναται να ερμηνευθή ως επηρεάζουσα καθ' οιονδήποτε τρόπον, τας διατάξεις της νομοθεσίας των Κρατών μελών συμμετεχόντων εις την παρούσαν Σύμβασιν αφορώσας την εθνικότητα, πολιτικά δικαιώματα ή πολιτογράφησιν υπό τον όρον όπως αι διατάξεις αύται μη αποτελώσι διάκρισιν εν σχέσει προς ωρισμένην εθνικότητα.

4. Τα ειδικά μέτρα τα λαμβανόμενα με τον μοναδικόν σκοπόν εξασφαλίσεως της προόδου ωρισμένων φυλετικών ή εθνολογικών ομάδων ή ατόμων εχόντων ανάγκην της τυχόν απαιτουμένης προστασίας παρεχούσης εις τας εν λόγω ομάδας ή τα άτομα ίσην

απόλαυσιν ή άσκησιν των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή θεμελιωδών ελευθεριών, δεν θέλουσιν ερμηνευθή ως αποτελούντα φυλετικήν διάκρισιν, υπό τον όρον εν τούτοις ότι τα τοιαύτα μέτρα δεν θα έχωσιν ως συνέπειαν την διατήρησιν ειδικών δικαιωμάτων δια τας φυλετικάς ομάδας διαφόρων και ότι δεν θέλουσι διατηρηθή εν ισχύϊ εφόσον ήθελον επιτευχθή οι επιδιωκόμενοι αντικειμενικοί σκοποί.

Άρθρον 2.- Τα Κράτη μέλη καταδικάζουσι την φυλετικήν διάκρισιν και αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν όπως ακολουθήσωσι, δια παντός καταλλήλου μέσου και άνευ χρονοτριβής, πολιτικήν τείνουσαν εις την εξάλειψιν πάσης μορφής φυλετικής διακρίσεως και όπως ευνοήσωσι την μεταξύ πασών των φυλών συνεννόησιν και προς τον σκοπόν τούτον:

α) έκαστον Κράτος μέλος αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως μη προβή εις οιαδήποτε πράξιν ή ενέργειαν φυλετικής διακρίσεως έναντι προσώπων, ομάδων προσώπων ή ιδρυμάτων και όπως φροντίση ίνα πάσαι αι δημόσiai Αρχαί και τα δημόσια ιδρύματα, εθνικά και τοπικά, ενεργώσι συμφώνως προς την υποχρέωσιν ταύτην,

β) έκαστον Κράτος μέλος αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως μη ενθαρρύνη, προστατεύη ή υποθάλλη φυλετικήν διάκρισιν διενεργουμένην υφ' οιουδήποτε προσώπου ή οργανώσεως,

γ) έκαστον Κράτος μέλος οφείλει να προβή εις την λήψιν δραστικών μέτρων προς αναθεώρησιν κυβερνητικής, εθνικής και τοπικής πολιτικής και προς τροποποίησιν, κατάργησιν ή ακύρωσιν παντός νόμου ή διατάξεως κανονισμού αποσκοπούντων εις την δημιουργίαν φυλετικής διακρίσεως ή την διαιώνισιν ταύτης εκεί ένθα υπάρχει,

δ) έκαστον Κράτος μέλος οφείλει όπως, δια παντός καταλλήλου μέσου, περιλαμβανομένων εάν αι περιστάσεις ήθελον απαιτήσιν τούτο και νομοθετικών μέτρων, απαγορεύση και δώση τέλος εις φυλετικήν διάκρισιν ενεργουμένην υπό προσώπων, ομάδων ή οργανώσεων,

ε) έκαστον Κράτος μέλος αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως ενδεχομένως ενθαρρύνη τας οργανώσεις και τα ολοκληρωτικά πολυφυλετικά κινήματα και τα άλλα κατάλληλα μέσα προς κατάργησιν των μεταξύ των φυλών φραγμών και όπως αποθαρρύνη πάν ό,τι τείνη εις την ενίσχυσιν της φυλετικής διαιρέσεως.

2. Τα Κράτη μέλη θέλουσι προβή, εφόσον τούτο ήθελεν απαιτηθή εκ των περιστάσεων, εις κοινωνικόν, οικονομικόν, μορφωτικόν και άλλους τομείς, εις την λήψιν ειδικών και συγκεκριμένων μέτρων προς εξασφάλισιν επαρκούς αναπτύξεως και προστασίας ενιαίων φυλετικών ομάδων ή ατόμων ανηκόντων εις αυτάς, προς τον σκοπόν

εξασφαλίσεως υπέρ αυτών πλήρους και ίσης απολαύσεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών. Τα μέτρα ταύτα εν ουδεμία περιπτώσει θα συνεπάγονται την διατήρησιν ανίσων ή χωριστών δικαιωμάτων δια τας διαφόρους φυλετικές ομάδας εφόσον ήθελον επιτευχθή οι αντικειμενικοί σκοποί δι' ούς ταύτα ελήφθησαν.

Άρθρον 3.- Τα Κράτη μέλη καταδικάζουσι την φυλετικήν απομόνωσιν και apartheid και αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν παρεμποδίσεως, απαγορεύσεως και εκριζώσεως πάσης μεθόδου τοιαύτης φύσεως διενεργουμένης εις τα εδάφη της δικαιοδοσίας των.

Άρθρον 4.- Τα Κράτη μέλη καταδικάζουσι πάσαν προπαγανδιστικήν ενέργειαν και πάσας τας οργανώσεις αίτινες βασίζονται επί ιδεών ή θεωριών περί ανωτερότητος μιας φυλής ή ομάδος προσώπων ενός χρώματος ή εθνολογικής προελεύσεως ή αίτινες προσπαθούσι να δικαιολογήσωσιν ή προάγωσι το φυλετικόν μίσος και πάσης μορφής διάκρισιν, και αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν όπως εφαρμόσωσιν άμεσα και θετικά μέτρα ενδεδειγμένα δια την εξάλειψιν πάσης παροτρύνσεως ή ενεργειών προς τοιαύτην διάκρισιν και, προς τον σκοπόν τούτο, τηρουμένων των αρχών των ενσωματωμένων εις την Παγκόσμιον Δήλωσιν των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων άτινα ρητώς εκτίθενται εις τον 5ον άρθρον της παρούσης Συμβάσεως όπως μεταξύ άλλων:

α) δηλώσωσι κολάσιμον κατά νόμον παράβασιν, πάσαν διάδοσιν ιδεών βασιζομένων επί της φυλετικής ανωτερότητος και μίσους, παρότρυνσιν προς φυλετικήν διάκρισιν, ως και πράξεις βίας ή παρότρυνσιν προς διάπραξιν τοιούτων πράξεων εναντίον οιασδήποτε φυλής, ή ομάδος προσώπων άλλου χρώματος ή εθνολογικής προελεύσεως και επίσης την χορήγησιν πάσης βοηθείας δια φυλετικής δραστηριότητας, περιλαμβανομένης και της χρηματοδοτήσεως αυτών,

β) δηλώσωσι τας παρανόμους οργανώσεις και απαγορεύσωσι τας οργανώσεις ταύτας ως και τας δραστηριότητας οργανωμένης προπαγάνδας και πάντα άλλον τύπον προπαγανδιστικής δραστηριότητος αίτινες παροτρύνουσιν εις την φυλετικήν διάκρισιν και αίτινες ενθαρρύνουσιν αυτήν και όπως δηλώσωσιν ως υπό του νόμου κολάσιμον αδίκημα την συμμετοχήν εις τοιαύτας οργανώσεις ή τοιαύτας δραστηριότητας,

γ) όπως μη επιτρέπωσιν εις τας δημοσίας Αρχάς ουδέ εις τα δημόσια ιδρύματα, εθνικά ή τοπικά, την παρότρυνσιν προς φυλετικήν διάκρισιν ή ενθάρρυνσιν αυτής.

Άρθρον 5.- Συμφώνως προς τας θεμελιώδεις υποχρεώσεις τας αναγραφόμενας εις το 2ον άρθρον της παρούσης Συμβάσεως, τα Κράτη μέλη αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν

απαγορεύσεως και εξαλείψεως της φυλετικής διακρίσεως υπό πάσας αυτής τας μορφάς και όπως εγγυηθώσι το δικαίωμα εκάστου ισότητος ενώπιον του νόμου άνευ διακρίσεως φυλής, χρώματος ή εθνικής ή εθνολογικής προελεύεως κυρίως καθ' όσον αφορά την απόλαυσιν των κάτωθι δικαιωμάτων:

- α) Του δικαιώματος ίσης μεταχειρίσεως ενώπιον των Δικαστηρίων και παντός άλλου οργάνου διοικήσεως της Δικαιοσύνης.
- β) Του δικαιώματος προσωπικής ασφαλείας και προστασίας υπό του Κράτους κατά της βιοπραγίας και σωματικής βλάβης εκ μέρους είτε κρατικών αξιωματούχων ή εκ μέρους παντός ατόμου, ομάδος ή ιδρύματος.
- γ) Των πολιτικών δικαιωμάτων, ιδία του δικαιώματος συμμετοχής εις εκλογάς - του ψηφίζειν και ψηφίζεσθαι - κατά το παγκοσμίως ισχύον εν ισότητι εκλογικόν σύστημα, του δικαιώματος συμμετοχής εις την κυβέρνησιν ως και της διαχειρίσεως των δημοσίων υποθέσεων επί παντός επιπέδου και του δικαιώματος της, επί ίσοις όροις, ευπροσίτου ανόδου εις τα δημόσια λειτουργήματα.
- δ) Ετέρων πολιτικών δικαιωμάτων, ιδίως :
 - ι) του δικαιώματος ελευθερίας κινήσεως και διαμονής εντός των ορίων του Κράτους.
 - ιι) του δικαιώματος αναχωρήσεως εξ οιασδήποτε χώρας, περιλαμβανομένης και της ίδιας εκάστου χώρας και της επιστροφής εις αυτήν.
 - ιιι) του δικαιώματος εθνικότητας.
 - ιiv) του δικαιώματος συνάψεως γάμου και εκλογής του ή της συμβίας.
 - ν) του δικαιώματος διακατοχής περιουσίας τόσον ατομικώς όσον και συνεταιρικώς μετ' άλλων.
 - vi) του δικαιώματος του κληρονομείν.
 - vii) του δικαιώματος ελευθερίας της σκέψεως, συνειδήσεως και θρησκείας.
 - viii) του δικαιώματος ελευθερίας γνώμης και εκφράσεως.
 - ix) του δικαιώματος ελευθερίας του συνέρχεσθαι και συνεταιρίζεσθαι ειρηνικώς.
- ε) Των οικονομικών, κοινωνικών και μορφωτικών δικαιωμάτων και ιδίως :
 - ι) του δικαιώματος εργασίας, ελευθέρας εκλογής του επαγγέλματος, του δικαιώματος δικαίων και ικανοποιητικών όρων εργασίας, του δικαιώματος προστασίας κατά της ανεργίας, του δικαιώματος ίσης πληρωμής δι' ίσην εργασίαν, του δικαιώματος δικαίας και ικανοποιητικής αμοιβής.
 - ιι) του δικαιώματος ιδρύσεως και συμμετοχής εις συνδικαλιστικάς οργανώσεις.
 - ιιι) του δικαιώματος κατοικίας.

iv) του δικαιώματος υγείας, ιατρικής περιθάλψεως, κοινωνικής ασφαλίσεως και κοινωνικών υπηρεσιών.

v) του δικαιώματος εκπαιδεύσεως και επαγγελματικής κατάρτισεως.

vi) του δικαιώματος συμμετοχής επ' ίσοις όροις εις τας μορφωτικές δραστηριότητες.

στ) Του δικαιώματος προσελεύσεως εις οιονδήποτε τρόπον ή υπηρεσίαν προοριζομένην δια δημοσίαν χρήσιν, ως μεταφορικών μέσων, ξενοδοχείων, εστιατορίων, καφεζαχαροπλαστείων, θεάτρων και πάρκων.

Άρθρον 6.- Τα Κράτη μέλη θέλουσιν εξασφαλίσει εις πάντας τους υπό την δικαιοδοσίαν των τελούντας, την δέουσαν προστασίαν και ένδικα μέσα, ενώπιον των εθνικών Δικαστηρίων και παντός αρμοδίου κρατικού οργανισμού, κατά πάσης πράξεως φυλετικής διακρίσεως ήτις, αντιθέτως προς την παρούσαν Σύμβασιν, ήθελε παραβιάσει τα ατομικά αυτών δικαιώματα και θεμελιώδεις ελευθερίας, ως και το δικαίωμα προσφυγής εις τα Δικαστηρία προς απόδοσιν δικαίας και, επαρκούς ικανοποιήσεως και επανορθώσεως, δια πάσαν ζημίαν ήν ήθελον υποστή συνεπεία της τοιαύτης διακρίσεως.

Άρθρον 7.- Τα Κράτη μέλη αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν λήψεως αμέσων και αποτελεσματικών μέτρων ιδίως εις τους τομείς διδασκαλίας, εκπαιδεύσεως, επιμορφώσεως και πληροφοριών, προς καταπολέμησιν εσφαλμένων προϋποθέσεων, αίτινες ωδήγησαν εις την φυλετικήν διάκρισιν και όπως ευνοήσωσι την ανάπτυξιν κατανόησεως, ανοχής και φιλίας μεταξύ των εθνών και φυλετικών ή εθνολογικών ομάδων ως και δια την προώθησιν των σκοπών και αρχών του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών, της Παγκοσμίου Δηλώσεως των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, της Δηλώσεως των Ηνωμένων Εθνών επί της Εξαλείψεως Πάσης Μορφής Φυλετικής Διακρίσεως και της παρούσης Συμβάσεως.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Άρθρον 8.- Συνιστάται Επιτροπή δια την Εξάλειψιν της Φυλετικής Διακρίσεως (κατωτέρω εν τη παρούση καλουμένη η «Επιτροπή»), αποτελουμένη εκ 18 εμπειρογνομόνων, γνωστών δια το υψηλόν ηθικόν και την αμεροληψίαν αυτών, εκλεγομένων παρά των Κρατών μελών μεταξύ των υπηκόων των, οίτινες θέλουσιν υπηρετήσει υπό την ατομικήν των ιδιότητα, λαμβανομένης υπ' όψιν δικαίας γεωγραφικής κατανομής και της αντιπροσωπεύσεως διαφόρων μορφών πολιτισμού ως και αντιπροσωπευτικών των διαφόρων νομικών συστημάτων.

2. Τα μέλη της Επιτροπής εκλεγήσονται δια μυστικής ψηφοφορίας βάσει καταλόγου υποψηφίων συντασσομένου υπό των Κρατών μελών. Εκαστον Κράτος μέλος δύναται

να υποδείξει έναν υποψήφιο κατ' εκλογήν μεταξύ των υπηκόων αυτού.

3. Η πρώτη εκλογή θέλει λάβει χώραν εξ μήνας μετά την ημερομηνίαν θέσεως εν ισχύι της παρούσης Συμβάσεως. Τρεις τουλάχιστον μήνας προ της ημερομηνίας εκάστης εκλογής, ο Γενικός Γραμματεύς του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών θέλει απευθύνει επιστολήν εις τα Κράτη μέλη καλών αυτά όπως υποβάλωσι τας υποψηφιότητάς των εντός διμήνου προθεσμίας. Ο Γενικός Γραμματεύς θέλει καταρτίσει πίνακα κατ' αλφαβητικήν τάξιν πάντων των ούτως υποδειχθέντων υποψηφίων, μετ' ενδείξεως ως προς τα Κράτη μέλη άτινα υπέδειξεν αυτούς και κοινοποιεί αυτόν εις τα Κράτη μέλη.

4. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται κατά την συνεδρίασιν συνελεύσεως των Κρατών μελών συγκαλουμένης υπό του Γενικού Γραμματέως εις την έδραν του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών. Κατά την συνεδρίασιν ταύτην, καθ' ήν απαιτείται απαρτία των δύο τρίτων των Κρατών μελών, θέλουσιν εκλεγή ως μέλη της Επιτροπής οι λαμβάνοντες τον μεγαλύτερον αριθμόν ψήφων και την πλειοψηφίαν των παρόντων και ψηφισάντων αντιπροσώπων των Κρατών μελών.

5. α) Η θητεία των εκλεγέντων μελών της Επιτροπής ορίζεται τετραετής. Εν τούτοις, η θητεία εννέα εκ των εκλεγησομένων κατά την πρώτην εκλογήν μελών της Επιτροπής θέλει λήξει μετά πάροδον δύο ετών. Ευθύς αμέσως μετά την πρώτην εκλογήν τα ονόματα των εννέα τούτων μελών θέλουσιν ορισθή δια κληρώσεως υπό του Προέδρου της Επιτροπής.

β) Προς πλήρωσιν των ενδεχομένων χηρευουσών θέσεων, το Κράτος μέλος ούτινος ο εμπειρογνώμων έπαυσε κατέχων αξίωμα του μέλους της Επιτροπής, θέλει διορίσει έτερον εμπειρογνώμονα εκ των υπηκόων του, υπό τον όρον εγκρίσεως υπό της Επιτροπής.

6. Τα έξοδα των μελών της Επιτροπής δια το χρονικόν διάστημα εκτελέσεως των παρά τη Επιτροπή καθηκόντων των, θα βαρύνωσι τα Κράτη μέλη.

Άρθρον 9.- 1. Τα Κράτη μέλη αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν όπως υποβάλωσιν εις τον Γενικόν Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, προς εξέτασιν παρά της Επιτροπής, έκθεσιν επί των μέτρων τάξεως νομοθετικής, δικαστικής, διοικητικής ή άλλης των ληφθέντων προς πραγμάτωσιν των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως : α) εντός προθεσμίας έτους από της θέσεως εν ισχύι της Συμβάσεως δι' έκαστον ενδιαφερόμενον Κράτος καθ' ό,τι αφορά αυτό, και β) εν συνεχεία ανά διετίαν και άλλως οπόταν τούτο ήθελε ζητηθή παρά της Επιτροπής. Η Επιτροπή δύναται να ζητήσει

συμπληρωματικές πληροφορίες παρά των Κρατών μελών.

2. Καθ' έκαστον έτος η Επιτροπή υποβάλλει εις την Γενικήν Συνέλευσιν του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, μέσω του Γενικού Γραμματέως, έκθεσιν επί των δραστηριοτήτων αυτής και δύναται να κάμη υποδείξεις και συστάσεις γενικής τάξεως βασιζομένης επί της εξετάσεως των εκθέσεων και πληροφοριών των παρασχεθεισών υπό των Κρατών μελών. Φέρει τας εν λόγω υποδείξεις και συστάσεις γενικής τάξεως εις γνώσιν της Γενικής Συνελεύσεως μετά των ενδεχομένων παρατηρήσεων των Κρατών μελών.

Άρθρον 10.- 1. Η Επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικόν αυτής κανονισμόν.

2. Η Επιτροπή ορίζει τους αξιωματούχους αυτής δια διετή θητείαν.

3. Ο Γενικός Γραμματέυς του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών ορίζει την Γραμματείαν της Επιτροπής.

4. Η Επιτροπή συνέρχεται τακτικώς παρά τη έδρα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 11.- 1. Εάν Κράτος μέλος ήθελε κρίνει ότι έτερον επίσης Κράτος μέλος δεν εφαρμόζει τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως δύναται να επιστήση την προσοχήν της Επιτροπής επί του ζητήματος τούτου. Τότε η Επιτροπή μεταβιβάζει την ανακοίνωσιν προς το ενδιαφερόμενον Κράτος μέλος. Εντός τριμήνου προθεσμίας το προς ό η μεταβίβασις της ανακοινώσεως Κράτος υποβάλλει γραπτώς εις την Επιτροπήν τας επεξηγήσεις ή δηλώσεις του προς διευκρίνισιν του ζητήματος υποδεικνύον ενδεχομένως τα δυνατόν να ληφθώσι μέτρα υπό του ρηθέντος Κράτους προς θεραπείαν της καταστάσεως.

2. Εάν, εντός προθεσμίας έξ μηνών αρχομένης από της ημερομηνίας λήψεως της αρχικής ανακοινώσεως υπό του προς ό απευθύνεται Κράτους, το ζήτημα δεν ήθελε διακανονισθή ικανοποιητικώς δια τα δύο Κράτη, δια της οδού διμερών διαπραγματεύσεων ή δι' οιασδήποτε ετέρας διαδικασίας ήν διαθέτουσι, το εν ή το έτερον Κράτος θα δικαιούνται όπως επαναυποβάλωσι το ζήτημα εις την Επιτροπήν ως και εις το έτερον ενδιαφερόμενον Κράτος.

3. Η Επιτροπή θέλει επιληφθή του προς αυτήν παραπεμφθέντος ζητήματος συμφώνως προς την δευτέραν παράγραφον του παρόντος άρθρου αφού βεβαιωθή ότι άπαντα τα διαθέσιμα εσωτερικά μέσα προσφυγής εχρησιμοποιήθησαν ή εξητηλήθησαν, συμφώνως προς τας αρχάς του γενικώς ανεγνωρισμένου διεθνούς δικαίου. Ο κανών ούτος δεν εφαρμόζεται εάν αι διαδικασίαι προσφυγής υπερβάλωσι τας λογικάς προθεσμίας.

4. Η Επιτροπή, επί πάσης υποβληθείσης αυτή υποθέσεως, δύναται να ζητήσει παρά των ενδιαφερομένων Κρατών μελών όπως τη υποβάλωσι πάσαν σχετική συμπληρωματική πληροφορία.

5. Όταν η Επιτροπή εξετάζη ζήτημα εις εφαρμογήν του παρόντος άρθρου, τα ενδιαφερόμενα Κράτη μέλη δικαιούνται να υποδείξωσιν αντιπρόσωπόν των όστις θα λάβη μέρος εις τας εργασίας της Επιτροπής άνευ δικαιώματος ψήφου, κατά την διάρκειαν συζητήσεως του ζητήματος.

Άρθρον 12.- 1. α) Μετά την υπό της Επιτροπής περισυλλογήν και εμπερίστατον εξέτασιν πασών των παρ' αυτής κρινομένων απαιτητών πληροφοριών, ο Πρόεδρος προτείνει την σύστασιν Εξεταστικής Επιτροπής Συνδιαλλαγής επί τούτω (ad hoc), (κατωτέρω καλουμένης η "Εξεταστική Επιτροπή") αποτελουμένης εκ πέντε προσώπων μελών ή μη της Επιτροπής. Τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής διορίζονται τη ομοφώνω συναινέσει των αντιδίκων μελών και η Εξεταστική Επιτροπή θέτει τας καλάς της υπηρεσίας εις την διάθεσιν των ενδιαφερομένων Κρατών, προς φιλικόν διακανονισμόν του ζητήματος, βασιζόμενον επί του σεβασμού της παρούσης Συμβάσεως.

β) Εάν τα εν διενέξει Κράτη μέλη δεν ήθελον καταλήξει εις συνεννόησιν επί του συνόλου ή μέρους της συνθέσεως της Εξεταστικής Επιτροπής εντός τριμήνου προθεσμίας, τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής τα μη τυχόντα εγκρίσεως υπό των εν διενέξει Κρατών μελών θέλουσιν εκλεγή δια μυστικής ψηφοφορίας, δια πλειοψηφίας των δύο τρίτων των μελών της Επιτροπής.

2. Τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής ενεργούσιν υπό την προσωπικήν αυτών ιδιότητα. Δεν οφείλουσιν να είναι υπήκοοι ενός των εν διενέξει Κρατών μελών ουδέ υπήκοοι Κράτους όπερ δεν συμμετέχει εις την παρούσαν Σύμβασιν.

3. Η Εξεταστική Επιτροπή εκλέγει τον Πρόεδρον αυτής και ορίζει τον εσωτερικόν κανονισμόν της.

4. Η Εξεταστική Επιτροπή συνέρχεται τακτικώς παρά τη έδρα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών ή εις οιονδήποτε έτερον κατάλληλον τόπον καθοριζόμενον υπό της Εξεταστικής Επιτροπής.

5. Η προβλεπομένη υπό της 3ης παραγράφου του 10ου άρθρου της παρούσης Συμβάσεως Γραμματεία παρέχει ωσαύτως τας υπηρεσίας της προς την Εξεταστικήν Επιτροπήν, όπότεν ανακύπτουσα διαφορά μεταξύ των Κρατών μελών συνεπάγεται την σύστασιν Εξεταστικής Επιτροπής.

6. Πάσαι αι δαπάναι των μελών της Εξεταστικής Επιτροπής κατανέμονται εξ ίσου εις βάρος των Κρατών μελών εν διενέξει, βάσει εκτιμητικής καταστάσεως συντασσομένης υπό του Γενικού Γραμματέως του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

77. Εις τον Γενικόν Γραμματέα θέλει παρασχεθή εν ανάγκη η δυνατότης πληρωμής των εξόδων των μελών της Εξεταστικής Επιτροπής, προ της χρηματοδοτήσεως υπό των εν διενέξει Κρατών μελών συμφώνως προς την 6ην παράγραφον του παρόντος άρθρου.

8. Αι παρά της Επιτροπής συλλεγείσαι και εμπειριστατωμένως εξετασθείσαι πληροφορίαί τίθενται εις την διάθεσιν της Εξεταστικής Επιτροπής, και η Εξεταστική Επιτροπή δύναται να ζητήση παρά των ενδιαφερομένων Κρατών όπως τη παράσχωσι πάσαν συμπληρωματικήν σχετικήν πληροφορίαν.

Άρθρον 13.- 1. Κατόπιν μελέτης του ζητήματος από πάσης επόψεως, η Εξεταστική Επιτροπή συντάσσει και υποβάλλει εις τον Πρόεδρον της Επιτροπής έκθεσιν περιέχουσαν τα συμπεράσματα επί πάντων των πραγματικών ζητημάτων των σχετικών προς την μεταξύ των μελών διένεξιν και περιλαμβάνουσας τας ας αύτη κρίνει προσφόρους συστάσεις με τον σκοπόν φιλικού διακανονισμού της διένεξεως.

2. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής διαβιβάζει την έκθεσιν της Εξεταστικής Επιτροπής εις έκαστον των εν διενέξει Κρατών μελών. Τα εν λόγω Κράτη γνωστοποιούσιν εις τον Πρόεδρον της Επιτροπής, εντός τριμήνου προθεσμίας, κατά πόσον δέχονται ή όχι, τας περιεχομένας εις την έκθεσιν της Εξεταστικής Επιτροπής συστάσεις.

3. Ληξάσης της προβλεπομένης υπό της 2ας παραγράφου του παρόντος άρθρου προθεσμίας, ο Πρόεδρος της Επιτροπής κοινοποιεί την έκθεσιν της Εξεταστικής Επιτροπής και τας δηλώσεις των ενδιαφερομένων Κρατών μελών εις τα άλλα μέλη Κράτη της Συμβάσεως.

Άρθρον 14.- 1. Παν Κράτος μέλος δύναται να δηλώση ανά πάσαν στιγμήν ότι αναγνωρίζει την αρμοδιότητα της Επιτροπής όπως λαμβάνη και εξετάζη ανακοινώσεις προερχομένας εκ προσώπων ή ομάδων προσώπων υπαγομένων εις την δικαιοδοσίαν αυτής παραπονουμένων ότι είναι θύματα παραβιάσεως εκ μέρους του ρηθέντος Κράτους μέλους ενός των οiwονδήποτε δικαιωμάτων των αναγραφομένων εν τη παρούση Συμβάσει. Η Επιτροπή δεν θέλει παραλάβει ανακοινώσεις ενδιαφερούσας Κράτος μέλος όπερ δεν υπέβαλε τοιαύτην δήλωσιν.

2. Πάν Κράτος μέλος υποβάλλον δήλωσιν συμφώνως προς την 1ην παράγραφον του παρόντος άρθρου δύναται να προβή ή υποδείξη την σύστασιν οργανισμού εν τω πλαισίω της εθνικής νομικής τάξεως αρμοδίου όπως δέχεται και εξετάζη τας αιτήσεις

ατόμων ή ομάδων ατόμων υπαγομένων εις την δικαιοδοσίαν του εν λόγω Κράτους, παραπονουμένων ότι είναι θύματα παραβιάσεως ενός των οιονδήποτε δικαιωμάτων των αναγραφωμένων εις την παρούσαν Σύμβασιν και ότι εξήντησαν πάντα τα τοπικώς διαθέσιμα άλλα μέσα προσφυγής.

3. Η γενομένη συμφώνως προς την 1ην παράγραφον του παρόντος άρθρου δήλωσις και το όνομα του συσταθέντος ή υποδειχθέντος οργανισμού συμφώνως προς την 2αν παράγραφον του παρόντος άρθρου κατατίθενται υπό του ενδιαφερομένου Κράτους μέλους παρά τω Γενικώ Γραμματεί του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, όστις κοινοποιεί αυτά εν αντιγράφω προς τα έτερα Κράτη μέλη. Η δήλωσις δύναται να αποσυρθή ανά πάσαν στιγμήν κατόπιν κοινοποιήσεως προς τον Γενικόν Γραμματέα, αλλ' η τοιαύτη ανάκλησις ουδόλως θέλει επηρεάσει τας εκκρεμούσας ενώπιον της Επιτροπής ανακοινώσεις.

4. Βιβλίον πρωτοκόλλου των αιτήσεων θα τηρήται από του συσταθέντος ή υποδειχθέντος συμφώνως προς την 2αν παράγραφον του παρόντος άρθρου οργανισμού και ακριβή αντίγραφα εκ του βιβλίου πρωτοκόλλου θα κατατίθενται καθ' έκαστον έτος παρά τω Γενικώ Γραμματεί μέσω των αρμοδίων οδών, εξυπακουόμενου ότι το περιεχόμενον των εν λόγω αντιγράφων δεν θέλει κοινολογηθή.

5. Εάν ουδεμία ικανοποίησις δοθή υπό του συσταθέντος ή υποδειχθέντος συμφώνως προς την παράγραφον 2 του παρόντος άρθρου οργανισμού, ο αιτών δικαιούται ν' απευθυνθή, εντός έξ μηνών, εις την Επιτροπήν υποβάλλων σχετικήν προς τούτο ανακοίνωσιν.

6. α) Η Επιτροπή εφιστά εμπιστευτικώς την προσοχήν του Κράτους μέλους υποτιθεμένου ότι παραβιάζει οιανδήποτε των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως, επί πάσης ανακοινώσεως γενομένης αυτή αλλ' η ταυτότης του ατόμου ή της ομάδος ατόμων ενδιαφερομένων δεν θέλει αποκαλυφθή άνευ ρητής συναινέσεως αυτού ή αυτών. Ουδεμία ανώνυμος ανακοίνωσις θέλει γίνει δεκτή υπό της Επιτροπής.

β) Εντός τριμήνου το εν λόγω Κράτος υποβάλλει εγγράφως εις την Επιτροπήν επεξηγήσεις ή δηλώσεις προς διαλεύκανσιν του ζητήματος και υποδεικνύει ενδεχομένως τα μέτρα άτινα θα δύναται να λάβη προς επανόρθωσιν της καταστάσεως.

7. α) Η Επιτροπή εξετάζει τας ανακοινώσεις λαμβάνουσα υπ' όψιν πάσας τας υποβληθείσας αυτή υπό του ενδιαφερομένου Κράτους μέλους πληροφορίας και τας υπό του αιτούντος τοιαύτας. Ουδεμία ανακοίνωσις αιτούντος θέλει εξετασθή παρά της Επιτροπής εάν αυτή δεν ήθελεν βεβαιωθή ότι ο αιτών εξήντησε πάντα τα εσωτερικά

μέσα προσφυγής διαθέσιμα αυτό. Εν τούτοις ο κανών ούτος δεν θα έχει εφαρμογή εάν αι διαδικασίες προσφυγής υπερβαίνουν τις λογικές προθεσμίες.

β) Η Επιτροπή θα απευθύνει τις τυχόν υποδείξεις και συστάσεις της προς το ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος ή τον αιτούντα.

8. Η Επιτροπή θα περιλάβει εις την ετήσιαν έκθεσίν της συνοπτικήν σημείωσιν των εν λόγω ανακοινώσεων, και, ενδεχομένως, συνοπτικήν σημείωσιν των επεξηγήσεων και δηλώσεων των ενδιαφερομένων Κρατών μελών ως και των ιδίων αυτής υποδείξεων και συστάσεων.

9. Η Επιτροπή θα έχει αρμοδιότητα ενασκήσεως των καθηκόντων των προβλεπομένων εν τω παρόντι άρθρω όταν τουλάχιστον δέκα Κράτη μέλη συμμετέχοντα εις την παρούσαν Σύμβασιν δεσμευθώσι δια δηλώσεως συμφώνου προς την 1ην παράγραφον του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 15.- 1. Εν αναμονή της πραγματοποιήσεως των αντικειμενικών σκοπών της Δηλώσεως περί Παροχής Ανεξαρτησίας εις Αποικιακάς Χώρας και Λαούς της περιεχομένης εις την υπ' αριθμ. 1514 (XV) απόφασιν της Γενικής Συνελεύσεως της 14ης Δεκεμβρίου 1960, αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως κατ' ουδένα τρόπον θέλουσι περιορίσει το δικαίωμα αιτήσεως το πα-ρασχεθέν εις τους εν λόγω λαούς δι' ετέρων διεθνών δημοσίων εγγράφων ή υπό των Ηνωμένων Εθνών ή των ειδικευμένων ιδρυμάτων αυτών.

2. α) Η συνιστωμένη συμφώνως προς την 1ην παράγραφον του 8ου άρθρου της παρούσης Συμβάσεως Επιτροπή, λαμβάνει αντίγραφον των αιτήσεων των προερχομένων εξ οργάνων του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών άτινα ασχολούνται επί ζητημάτων έχοντων άμεσον σχέσιν προς τας αρχάς και τους αντικειμενικούς σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως και εκφράζει γνώμην και προβαίνει εις συστάσεις επί ληφθεισών αιτήσεων κατά την εξέτασιν αιτήσεων προερχομένων εκ κατοίκων περιφερειών διατελουσών υπό κηδεμονίαν και ουχί αυτονόμων ή πάσης άλλης περιφερείας εις ήν εφαρμόζεται η απόφασις υπ' αριθμ. 1514 (XV) της Γενικής Συνελεύσεως και σχετιζομένων προς ζητήματα προβλεπόμενα υπό της παρούσης Συμβάσεως, των οποίων επωφελούνται τα εν λόγω όργανα.

β) Η Επιτροπή λαμβάνει παρά των αρμοδίων οργάνων του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών αντίγραφον εκθέσεων αφορωσών τα μέτρα τάξεως νομοθετικής, δικαστικής, διοικητικής ή άλλης ενδιαφέροντα αμέσως τας αρχάς και τους αντικειμενικούς σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως άτινα αι διοικούσαι δυνάμεις εφήρμοσαν εις τας

αναφερομένας εις την υποπαράγραφον 9 της παρούσης παραγράφου περιοχάς και εκφράζει γνώμην και προβαίνει εις συστάσεις προς τα εν λόγω όργανα.

3. Η Επιτροπή περιλαμβάνει εις τας προς την Γενικήν Συνέλευσιν εκθέσεις της συνοπτικήν σημείωσιν των αιτήσεων και εκθέσεων άς έλαβε παρά των οργάνων του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών ως και των εκφρασθεισών γνώμων και συστάσεων της Επιτροπής σχετικών προς τας εν λόγω αιτήσεις και εκθέσεις.

4. Η Επιτροπή θέλει ζητήσει παρά του Γενικού Γραμματέως του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών όπως τη παράσχη πάσαν πληροφορίαν σχέσιν έχουσαν προς τους αντικειμενικούς σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως άς ούτος διαθέτει επί του θέματος των περιοχών των αναφερομένων εις την υποπαράγραφον α' της 2ας παραγράφου του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 16.- Αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως αι αφορώσαι τα ληπτέα μέτρα προς διακανονισμόν διαφοράς ή εκκαθάρισιν παραπόνων, εφαρμόζονται άνευ βλάβης ετέρων διαδικασιών προς διακανονισμόν διενέξεων και παραπόνων επί ζητημάτων διακρίσεως των προβλεπομένων εις τα ιδρυτικά έγγραφα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και των ειδικευμένων ιδρυμάτων αυτού και εις τας συμβάσεις άς συνήψαν αι εν λόγω οργανώσεις και δεν εμποδίζουν τα Κράτη μέλη από της προσφυγής προς ετέρας διαδικασίας δια τον διακανονισμόν διαφοράς συμφώνως προς τα γενικάς διεθνείς συμφωνίας και τας ειδικάς τοιαύτας ισχυούσας μεταξύ αυτών.

ΤΡΙΤΟΝ ΜΕΡΟΣ

Άρθρον 17.- 1. Η παρούσα Σύμβασις προσφέρεται προς υπογραφήν παρά παντός Κράτους μέλους, του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών ή μέλους οιουδήποτε των ειδικευμένων ιδρυμάτων αυτού, παντός Κράτους μέλους του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου, ως και παρά παντός ετέρου Κράτους καλουμένου υπό της Γενικής Συνελεύσεως του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών όπως καταστή μέλος της παρούσης Συμβάσεως.

2. Η παρούσα Σύμβασις υπόκειται εις επικύρωσιν και τα έγγραφα της επικυρώσεως θέλουσι κατατεθή παρά τω Γενικό Γραμματεί του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 18.- 1. Η παρούσα Σύμβασις προσφέρεται δια προσχώρησιν παντός Κράτους εκ των αναγραφομένων εις την 1ην παράγραφον του 17ου άρθρου της Συμβάσεως.

2. Η προσχώρησις συντελείται δια καταθέσεως δημοσίου εγγράφου προσχωρήσεως παρά τω Γενικό Γραμματεί του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 19.- 1. Η παρούσα Σύμβασις θα τεθή εν ισχύϊ την τριακοστήν ημέραν από της

ημερομηνίας καταθέσεως παρά τω Γενικό Γραμματεί του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών του εικοστού εβδόμου δημοσίου εγγράφου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως.

2. Δι' έκαστον των Κρατών άτινα θέλουσιν επικυρώσει την παρούσαν Σύμβασιν ή προσχωρήσει προς αυτήν μετά την κατάθεσιν του εικοστού εβδόμου δημοσίου εγγράφου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως, η ρηθείσα Σύμβασις θα τεθή εν ισχύι την τριακοστήν ημέραν από της ημερομηνίας καταθέσεως υπό του εν λόγω Κράτους του δημοσίου εγγράφου της εκ μέρους του επικυρώσεως ή προσχωρήσεως.

Άρθρον 20.- 1. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών θα λάβη και θα κοινοποιήση εις πάντα τα Κράτη άτινα συμμετέχουν ή δύνανται να συμμετάσχουσιν εις την παρούσαν Σύμβασιν, το κείμενον των επιφυλάξεων αίτινες δυνατόν να γίνωσι κατά την στιγμήν της κυρώσεως ή της προσχωρήσεως. Παν Κράτος όπερ ενίσταται κατά της επιφυλάξεως δέον όπως ειδοποιήση τον Γενικόν Γραμματέα, εντός προθεσμίας ενενήκοντα ημερών αρχομένης από της

ημερομηνίας της ρηθείσης κοινοποιήσεως, ότι δεν αποδέχεται την ρηθείσαν επιφύλαξιν.

2. Ουδεμία ασυμβίβαστος προς το ακτικείμενον και τον σκοπόν της παρούσης Συμβάσεως επιφύλαξις θέλει επιτραπή, ουδέ θέλει επιτραπή επιφύλαξις δυναμένη να προκαλέση παράλυσιν της ομαλής λειτουργίας οιουδήποτε των υπό της Συμβάσεως δημιουργουμένων οργάνων. Επιφύλαξις θα θεωρήται ασυμβίβαστος ή εμποδιστική εάν τουλάχιστον τα δύο τρίτα των Κρατών μελών ήθελον εγείρει ενστάσεις.

3. Αι επιφυλάξεις δύνανται να ανακληθώσιν ανά πάσαν στιγμήν μέσω ανακοινώσεως απευθυνομένης προς τον Γενικόν Γραμματέα. Η ανακοίνωσις θα άρχεται ισχύουσα από της ημέρας της λήψεώς της.

Άρθρον 21.- Παν Κράτος μέλος δύναται να καταγγείλη την παρούσαν Σύμβασιν μέσω ανα-κοινώσεως απευθυνομένης προς τον Γενικόν Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Η καταγγελία θα ισχύη έν έτος μετά την ημερομηνίαν λήξεως της ανακοινώσεως υπό του Γενικού Γραμματέως.

Άρθρον 22.- Πάσα διαφορά ανακύπτουσα μεταξύ δύο ή πλειόνων Κρατών μελών ως προς την ερμηνείαν ή την εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως, ήτις δεν λύεται δια διαπραγματεύσεως ή δια των διαδικασιών, αίτινες ρητώς προβλέπονται υπό της παρούσης Συμβάσεως, θέλει, τη αιτήσει οιουδήποτε εκ των εν διενέξει μερών, παραπεμφθή προς το Διεθνές Δικαστήριον προς λήψιν αποφάσεως, εκτός εάν τα εν

διενέξει Κράτη συμφωνήσουν επί ετέρου τρόπου διακανονισμού.

Άρθρον 23.- 1. Αίτησις προς αναθεώρησιν της παρούσης Συμβάσεως δύναται να γίνη επί παντί καιρώ υφ' οιουδήποτε των Κρατών μελών μέσω γραπτής κοινοποιήσεως απευθυνομένης προς τον Γενικόν Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

2. Η Γενική Συνέλευσις των Ηνωμένων Εθνών θέλει αποφασίσει επί των τυχόν ληπτέων μέτρων εν σχέσει προς τοιαύτην αίτησιν.

Άρθρον 24.- Ο Γενικός Γραμματέυς των Ηνωμένων Εθνών θέλει πληροφορίσει πάντα τα Κράτη τα αναφερόμενα εν άρθρω 17, παρ. 1η, της παρούσης Συμβάσεως περί των κάτωθι λεπτομερειών :

- α) υπογραφαί, επικυρώσεις και προσχωρήσεις δυνάμει των άρθρων 17 και 18,
- β) ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρούσης Συμβάσεως δυνάμει του άρθρου 19,
- γ) ανακοινώσεις και δηλώσεις λαμβανόμεναι δυνάμει των άρθρων 14, 20 και 23,
- δ) καταγγελία δυνάμει του άρθρου 21.

Άρθρον 25.- 1. Η παρούσα Σύμβασις της οποίας τα εις κινεζικήν, αγγλικήν, γαλλικήν, ρωσικήν και ισπανικήν κείμενα είναι εξ ίσου αυθεντικά θέλει κατατεθή εν τοις αρχείοις των Ηνωμένων Εθνών.

112. Ο Γενικός Γραμματέυς των Ηνωμένων Εθνών θέλει διαβιβάσει κεκυρωμένα αντίγραφα της παρούσης Συμβάσεως εις πάντα τα Κράτη τα ανήκοντα εις οιαδήποτε των κατηγοριών των αναφερομένων εν άρθρω 17 παραγράφω πρώτη, της Συμβάσεως. ΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ τούτων οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι παρά των Κυβερνήσεων αυτών, υπέγραψαν την παρούσαν Σύμβασιν, τεθείσαν προς υπογραφή εν Νέα Υόρκη την 7.3.1966.

